

சுன்றின் குரல்

அண்டு 12

ஜூன் - மார்ச் 93

இதழ் 1



விலை
எ 10

..... அவர்
விம்மி விம்மி விம்மி விம்மியழுங்குரல்
கேட்டிருப்பாய் காற்றே! - துன்பக்
கேள்வியில் எங்கள் பெண்களமுத சொல்
மீட்டும் உரையாயோ?

- மகாகவி பாரதியார் -

மலையக வரலாறு

ஆசிரியர் -

அ. புதூர் ஆசிரி

ஆசிரியர் நடை -

வாய்மொத்த அ. புதூர் ஆசிரியர்
த. புதூர் அ. புதூர் ஆசிரியர்
ம. புதூர் ஆசிரியர்

இணை ஆசிரியர் -

ஞ. ஜேப் கோட்டி

பொறுப்பாடியர் -

கெல்வி. க. சேஷா

வொசிபிடி -

போ. ப. பிரதிபாதனா கால
கா. பி. ப. பிரதிபாதனா

அ. புதூர் படியு -

க. புதூர் ஆசிரியர் அ. புதூர் ஆசிரியர்.

முகமொழி -

துவ்விள் துவ்வி
30. புஸ்பாதா மாலதீ,
காண்டி.

மலையக மக்கள் இங்கு வந்து குடியேறி இரு நூற்றாண்டுக்கு இன்னும் சில ஆண்டுகளே காத்திருக்கின்றன. இந்த மக்களைப் பற்றியவரலாறு அதுவும் நடு நிலைப் பார்வையோடு தமிழில் முழுமையான நூல் இதுவரை வெளிவரவில்லை. ஆனால் ஆங்கிலத்தில் பல நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. வினாவில் முத்த தொழிற்சங்கவாதியான திரு. எஸ். நடேசன் எழுதிய மலையக மக்களின் வரலாறு ஆங்கிலத்தில் வெளிவர உள்ளது. மலையக மக்கள் மூலம் பெயர்ந்து எப்பொழுது இங்கு வந்து குடியேறினார்களோ அதன் பின்னர் அவர்கள் அனுபவித்த துண்ப துயாங்கள், அவர்கள் வந்து குடியேறி நூறு ஆண்டுகளுக்கு பின்னரே அவர்களுக்காக முதன் முதலில் ஒலித்த உரிமைக் குரல், அதன் பின்னர் இலங்கை இந்தியன் காங்கிரஸின் உதயம், நாடாஞ்சன்றத்திலே இந்தியர்களின் பிரதி நிதித்துவம், 1947 வாக்குரிமை பறித்தது, உரிமைகளுக்காக போராடியது, கூலிப்பரம் பறையாக வந்த மலையக மக்கள் தேசிய நீரோட்டத்தோடு சங்கமித்தது.

மலையக மக்கள் இன்று கல்வி, அரசியல், கலை, இலக்கியம், வர்த்தகம் போன்ற துறைகளில் மினிரந்தது. தேசிய சிறுபான்மை இனமாக அங்கீகரிக்கப்படக்கூடிய அத்தனை தலைமைகளையும் கொண்ட இந்த சமூகத்தின் வரலாறு நடுநிலைப்பாரவையுடன் தமிழில் எழுதப் பட வேண்டும்.

இதற்கு முன்னோடியாக, மலையக மக்கள் கவியணி எழுதிய நூல்களையும் குறிப்பாக அவர்களைய BORN TO LABOUR, நாடற்றவர் கணத், மலையக மக்கள் பாடல்கள், பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரனின் இலங்கை இந்தியர் வரலாறு, சார்ல் நூடனின் தேசபக்தன் கோ. நடேசய்யர் மற்றும் மலையக மக்களைப்பற்றி வெளிவந்திருக்கும் ஆங்கில நூல்களையும் படிக்க வேண்டியது அவசியமாகும். அத்துடன் இன்று நம்மிடையே இருக்கும் ஆய்வாளர்கள், அறிவுஜீவிகள் இதனை செய்ய முன் வரல் வேண்டும்.

மலையக மக்களின் வரலாறு, அவர்கள் வரலாற்றை பிரதிபலிக்கும் நாட்டார் பாடல்கள். மலையக மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபட்ட பெரியார்கள் போன்றவர்களைப் பற்றிய தகவல்களை தேடி பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியமாகும். மலையக மக்களுக்காக உயிர் நீத்த தியாகிகளுக்கு நினைவுச் சின்னங்களும் அமைக்கப்பட வேண்டும். மலையக மக்களின் அன்றாட வாழ்வோடு தொடர்புடைய தொழிற்சங்கங்கள், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் இதுவிடயத்தில் அக்கறையுடன் செயல்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.

அந்தனி ஜீவா
ஆசிரியர்

சர்வதேச பெண்கள் தினமும் மலையக பெண்களும்

மார்ச் 8ம் திங்கதி சர்வதேச பெண்கள் தினத்தை நினைவு கூருமுகமாக நாடெந்து மும் பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. ஒவ்வொரு அமைப்புகளும் அல்லது ஒவ்வொரு குழுக்களும் தமக்கு எவற்றை செய்ய வேண்டும் எனப்படுகிறதோ அவற்றை செய்து வருகின்றன. அமெரிக்காவில் ஸொரான்ஸ் நகரில் நெசவாலை ஒன்றில் வேலை செய்த தொழிலாளப் பெண்கள் ஒன்று கூடி 15 மணி நேர வேலை நேரத்தை 10 மணி நேரமாக வென்றெடுத்த வீரச் செயலைத் தொடர்ந்து பல போராட்டங்கள் பல்வேறு தேவைக்காக உலகெங்கும் பெண்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டு வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1975 க்கு முன்பே ஜேர்மனியில் வசித்த பெண்மனியான கிளராசெற்கின் அவர்களின் முயற்சியால் சர்வதேசப் பெண்கள் தினம் மார்ச் 8ம் திங்கதி என பிரகடனப்படுத்தப் பட்டாலும் 1975ல் ஜக்கிய நாட்டு சபையினால் பிரகடனப்படுத்திய பின்பே இலங்கையை பொறுத்தவரை அனேக அமைப்புகள் இத்தினத்தையொட்டி பல நிகழ்ச்சிகளை செய்து வருகின்றன. அது வழி குறிப்பாக 1980க்கு மின்பே இலங்கையில் இதையொட்டி நிகழ்ச்சிகள் நடந்து வருகின்றன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பொதுவாக பெண்கள் அமைப்புகளின் கோஷமாக “இரண்டாம் பட்சமாக பெண்கள் கணிக்கப்படுவது நிறுத்தப்பட வேண்டும். முடிவெடுக்கும் ஸ்தானங்களில் பெண்களுக்கு பங்கு இருத்தல் வேண்டும். விளம்பரங்களில் பெண்களை கவர்ச்சிகரப் பொருளாக பாவித்தல் நிறுத்தப்படல் வேண்டும்”. போன்றனவாகவே உள்ளன. இருப்பினும் இவற்றி ணைப்பற்றி சிற்றிக்கவே முடியாத அளவிற்கு இலங்கைக்குள்ளேயே வாழும் ஒரு பகுதியினர் உள்ளனர் என்பது வேதனைக்குரிய விடயமாகும். இந்தியாவில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்ட இந்திய வம்சாவரியினரின் வழித்தோன்றலில் உருவான பெண்களே அதாவது மலையகப் பெண்களே இந்நிலையில் இருப்பவர்களாவர்.

மலையகப் பெண்கள் இனரீதியாக.



பால் ரீதியாக, வர்க்க ரீதியாக ஒதுக்கப்படுகிறார்கள். ஏனைய பெண்களைப் பொறுத்த வரை தொழில் ரீதியான ஒடுக்கு முறை மிகவும் அதிகமென்றே கூறலாம். இவ்வளவு காலம் இவர்கள் இதிலிருந்து விடுபடாமைக்கு அறியாமையே காரணமாகும். கல்வி ரீதியாக நோக்கும் போதுமிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் இருப்பதும் இப்பெண்களே. தாங்கள் அன்றாடம் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினையைக் கூட உணரும் மனப்பாங்கு இவர்களுக்கு இல்லாமல் போய்விட்டது. முன்னெடுக்க முடியாதுள்ளது. சிலவேளை உணர்ந்ததும் அதனை மேலும் தமது தொழில்

மலையகப் பெண்கள்
இனரீதியாக,
பால் ரீதியாக,
வர்க்க ரீதியாக
ஒதுக்கப்படுகிறார்கள்.

சார்ந்த உரிமைகளைக் கூட்கோரும் நிலைக்கு இவர்கள் வளாக்கியன்றில்லை. உதாரணத்திற்கு ஏனைய தொழிலாளர்கள் டையே ஒப்பிடும் போதுகூட இவர்கள் வஞ்சிக்கப்பட்டே வந்திருக்கிறார்கள். சாக்கில்லட தொழிற்சாலை, பால் மா தொழிற்சாலை, போன்றவற்றில் கட்கையாறு நும்தொழிலாளர்களுக்கு சீருடை வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மலையகப் பெண்களுக்கு 150 வருடத்திற்கு முன் சாக்கும் தற்போது அதாவது இந்த நவீன காலத்தில் ரெட்டும் தான் சீருடை. இலங்கையின் இயக்க நிலைக்கு காரணமாய் இருக்கும் தேயிலை கொய்யும் பெண்களுக்கு இப்படி ஒரு புறக்கணிப்பா? மாடி வீடு கட்ட பலருக்கு வழி சமைத்து கொடுக்கும் நம்மவருக்கு சொந்த மற்ற 6 அடிக் காம்பிராக்கள், சிந்திக்க நேரமின்றி அயராது உழைக்கும் இவர்களின் நிலை உலகெங்கும் பாராட்டைப் பெற்றுக் கொள்ளும் உயர் ரக தேயிலையை கவைக்க சக்தியற்றியிருக்கும் நிலை அடிப்படியில் வேலை செய்த வெட்டுண்டைக்களோடுகொழுந்தெடுக்கக் கூடன்று தேயிலைக்கு அடித்திருக்கும் கிருமி நாசினிகளை தன் உடலுக்குள் எடுத்துக் கொள்ளும் அறியாத நிலை. மனிதனால் பிழிந்தெடுக்கப்படும், அதே நேரத்தில் அட்டைக்களால் உறிஞ்சப்படும் பரிதாபகர மான நிலையை வயிற்றிலே பிள்ளையை சமப்பதுமட்டுமன்றி தலையிலே கூடையை சமக்க வேண்டிய வேதனைக்குரிய நிலை இவர்களின் இந்நிலை நீடிக்கத்தான் போகிறது.

மலையகத்தில் முக்கால்வாசிப் பெண்கள் இந்நிலையில் இருக்கும் போது மலையகப் பெண்கள் கல்வி ரீதியாக, தொழில் ரீதியாக ஆண்களுக்கிடையே சமத்துவம் கேட்பது இயலக் கூடிய காரியமா? ஒரு பெண்ணின் விருப்பத்திற்கெதிராகவோ அல்லது அப்பெண்ணின் சம்மதம் இன்றியோ அல்லது சம்மதத்தை கட்ட முறையாகவோ பலாத் காரமாகவோ பெற்று ஒரு ஆண் உடலுறவு கொள்வது கற்பழிப்பு என்ற குற்றமாகும். இக்குற்றம் புரிபவர் 20 ஆண்டுகால கட்டுப்பியச்

சிறைத் தண்டனைக்குட்படுத்தப்படுவர் என ஒரு சட்டம் இருப்பதாக மனித உரிமைகள் சாசனம் தெரிவிக்கிறது. இது நடைமுறைப் படுத்தப்படுகிறதா? என்பது ஒரு புற்றிருக்க, தோட்டப் பகுதியில் வாழும் நம் பெண்களுக்கு இவ்வாறான ஒரு சட்டம் இருப்பதே தெரியாது. அவ்வாறு தெரிந்தாலும் தங்கள் தொழில் பறிபோய்விடும் என்ற பயத்தால் அச்சம்பவத்தை மறைத்து விடுகிறார்கள் அல்லது தற்கொலை செய்து கொள்கிறார்கள். மறு உற்பத்தியில் ஈடுபடும் இப்பெண்களுக்கு சட்ட ரீதியான பாதுகாப்புக்களை உணர்த்தல் மிக அவசியம்.

தற்போது மலையகத்தில் எண்ணற்ற அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் செயற்படுகின்றன. மலையகமக்கள் இல்லையேல் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் இல்லை என்பது தெட்டத் தெளிவு. எனவே இவு அமைப்புகள் மலையகத்தில் பெரும்பான்மையாக உள்ள பெண்களை கவனத்தில் கொண்டு செயற்படல் அவசியமாகும்.

மலையக பெண்கள் கல்வி அறிவில் பின்தங்கி இருந்தாலும், அவர்களின் தொழில் சார்ந்த பிரச்சினைகளையும், அன்றாடம் அவர்கள் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகளையும் அவர்களுக்கு உணர்வித்தால் அது தொடர்பாக அவர்கள் குரல் எழுப்ப தயங்க மாட்டார்கள் என்பதை வரலாற்று ரீதியான போராட்டங்கள் மூலமாக நிறுபித்துள்ளார்கள். அப்பெண்களுக்கு இவற்றை உணர்வித்தல் அவசியமும் அவசரமானதுமாகும்.

அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் இதில் அகற்ற எடுக்க வேண்டுமாயின் முதலில் இப் பெண்களின் தொழில் ரீதியான விடயங்களை தொழிற் சங்கங்களோடு கலந்தாலோசித்து ஒரு இணக்கப்பாட்டுக்கு வந்தவுடன் தொழிற் சங்கங்களும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும் கேர்ந்து ஒரு பரந்த அளவில் இதை நடைமுறைப்படுத்த முன்வர வேண்டும். அத்தோடு தொழிற் சங்கங்களின் பெண்கள் அணி, தொண்டர் ஸதாபனங்களின் பெண்கள் அணி என்பவற்றை சுயாதீனமாக இயங்க விட வேண்டும். இதே வேளை தொழிற் சங்கங்கள் மற்றும் அரசாங்கப்பற்ற நிறுவனங்களில் செயற்படும் முன்னணி பெண்கள் தமது சுயாதீனத்தை தமது அமைப்புக்குள் நிலை நிறுத்துவதற்காக குரல் எழுப்ப வேண்டும். ஏனெனில் மலையக பெண்கள் மத்தியில் சுயாதீனமான அமைப்பொன்று தோன்றுவதற்கான அடித்தொட்டுக்கூடிய பொறுப்பு இவர்களையே சார்ந்துள்ளது. எனவே இவு ஆரம்ப பணியை மேற்கொள்ள இருக்கும் இப்பெண்கள் தமது முதற் பணியை செய்து முடித்தல் அத்தியா

வசியமாகும்.

நகர்புற தொழிற் சங்கங்கள் தமது போராட்ட நடவடிக்கைகளின் போது மலையக மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சனைகளை புக்கணித்ததன் மூலம் இந்நாட்டின் பாரிய தொழிலாளர் வர்க்கமான மலையக தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கும் நகர்புறத் தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கும் இடையில் ஒரு பலமான இணைப்பை ஏற்படுத்துவதில் எவ்வாறு தோல்விகண்டனரோ அதே போல் கொழும்பை மலையாகக் கொண்டு நகர்ப்புற, கிராமப்புற பெண்கள் மத்தியில் செயற்படும் பெண்கள் அமைப்புகள் தமது போராட்டங்களின் போது மலையகம் சம்பந்தமாக ஒரு சில கலோகங்களை முன் வைப்பதோடு தம்மை வரையறுத்துக் கொள்கின்றன.

பெண் விடுதலையில் அக்கறை

செலுத்தும் எந்த ஒரு அமைப்பும் இப்பாட்டாளிவர்க்க பெண்களை புறக்கணித்து பெண் விடுதலையில் வெற்றி காண முனைவராயின் அவர்கள் தமது குறிக்கோளை எய்த மாட்டார்கள் என்பது தெட்டத்தெளிவே.

இந்நாட்டின் பெண் விடுதலைக்காக முன் நிற்கும் அமைப்புகளும் தனி நபர்களும் இவ்யதார்த்தத்தைப் பரிந்த கொண்டு தமது போராட்டங்களின் போது மலையக பெண்களின் பிரச்சினைகளை உள்ளடக்குவது டன் அவர்களையும் தமது போராட்டத்தில் இணைத்துக் கொள்வது போராட்டத்தின் முழுமையான வெற்றிக்கு அத்தியாவசியமானது என்பதை கருத்தில் கொள்வது அவசியமாகும்.

☆ ☆ ☆

ஓரு மகனின் உரிமை?

சிங்கள மூலம் : தே. வி. கால்வகே
தமிழாக்கம் : மடுஞ்சிரிய விஜேரத்ன

மாண்பொழிந்து போய்விட்டான்

இன்றெழுந்து விட்டவனோ
புத்தம்புதுக் கதிர் நீயும்
உன் தாயும் என்னுகின்ற
அன்றைய உலகமல்ல

உன்மகனின் உலகத்தை
இன்றே நீ உணர்ந்துவாய்
ஆளாகும் வரைக்கும் நீ
உன் மகனை வைத்துக் கொள்.

என்னுளத்தில் மகனுக்காய்
எழுந்துவரும் கருத்ததனை
உன்னிடத்தில் உரைக்கின்றேன்
ஈன்றெழுதத் தாயே

உன் மகன் பெரியவனாய்
ஆளாகி விட்டநாளில்
உன்தலையில் சுமக்கும்துணி
மூட்டடையை சுமத்தாலேத்.

தே. வி. கால்வகே என்ற புதுக்கவிதை கவிஞர் இளம் வயது தொட்டு கவிதைத் துறையில் ஈடுபட்டவராவார். ‘யொவுன் ஜனதா’ என்ற பத்திரிகையில் தொடர்ந்து ஒன்பது வருடம் கவிதை எழுதியவர். இவர் உலகில் புகழ் பெற்ற கவிஞர்களின் கவிதைகளை மொழி பெயர்த்து சிங்கள இலக்கியத்திற்கு வளம் சேர்த்தவர். தே. வி. கால்வகே 1992ம் ஆண்டு வெளியிட்ட ‘போச்த்வருன் கேதேசய்’ என்ற கவிதைத் தொகுப்பிலிருந்து தமிழாக்கம் செய்யப் பட்ட கவிதையே ‘ஒருமகனி ஸுரிமை?’

தங்களுக்குக் கிடைக்கும் சற்று அதிகமான
 கூலிக்காகவும், கடினமான உடல் உழைப்பிலிருந்து
 விடுவிக்கப்படுவதன் காரணமாகவும் இக்
 கங்காணிகள் ஈவிரக்கமின்றி தொழிலாளர்களிடம்
 வேலை வாங்கினர். தங்களை முதலாளிக
 ளாகவே பாவித்துக் கொண்டனர். தொழிலாளி
 கள் தங்கள் உரிமைகளுக்கு போராடுவதைத்
 தடுத்து நிறுத்துவதில் முன்னின்றனர். பெண்
 தொழிலாளர்களை தங்கள் இச்சைக்குப்
 பலியாக்கினர். முதலாளிகளின் இச்சைக்குப்
 பலியாக்குவதில் உடந்தையாக நின்றனர்.
 தொழிலாளிகளின் கூலியைச் சுரண்டனர்.
 இக்காரணங்களாலேயே இக்கங்காணி
 என்ற சொல் காட்டிக் கொடுப்பவன், துரோக
 மிழைப்பவன் என்ற பொருளைப் பெற்றது எனலாம்.

கங்காணி

பேராசிரியர்
ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்

கங்காணி - தொழிலாளர்கள் நடத்தும்
 வேலை நிறுத்தங்களை உடைப்பவர்கள்
 கங்காணி என்றழைக்கப்படுவதை நம்மில்
 பலரும் கேட்டிருக்கலாம். தொழிற்சங்க
 இயக்க அகராதியில் கங்காணி என்பது
 மிகவும் இழிவான சொல்லாகும்.

ஆனால் கங்காணி என்ற சொல்
 பொறுப்பு வாய்ந்த பதவிப் பெயராக மன்ன
 ராட்சிக் காலத்தில் வழங்கிவந்தார்களது.
 ‘கண்காணி’ - என்ற சொல்லே கங்காணி
 என்று இன்று வழங்குகிறது. மேற்பார்வை
 யாளன், கண்காணிப்பாளன் என்பதனையே
 கண்காணி என்ற சொல்லால் குறித்திருக்
 கிறார்கள்.

பிற்காலச் சோழர் காலத்தில்
 சோழநாடு மன்றங்கள் என்னும் பெரும்
 பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொரு
 மன்றலத்திலும் நில வருவாயைக்
 கவனிக்கப் “பூரவுவித் திணைக்களம்” என்று
 அமைப்பு இருந்தது. அதில் உள்ள ஒரு பதவி

யின் பெயர்வு பூரவ வரித் திணைக்களத்துக்
 கண்காணி என்பதாகும்.

நில வருவாய்த் துறையில் மட்டுமின்றி
 பல்வேறு துறைகளிலும் கண்காணி என்ற
 பதவியிருந்தது. பிற்காலச் சோழர் காலத்திய
 திருமுகக் கூடல் கல்வெட்டு “சாத்திரக்
 கண்காணி” “கிடைக்கண்காணி” (கிடை -
 வேதம் பயிலுமிடம்) என்ற பதவிகளைக்
 குறிப்பிடுகின்றது.

நரசிம்மவர்மன் என்ற பல்லவ மன்னன்
 காலத்திய கல்வெட்டொன்றில் அறிஞர்திய
 உடையான் என்னும் கண்காணி குறிப்பிடப்
 பட்டுள்ளார்.

பிற்காலச் சோழர்கால அதிகாரி
 களைப் பற்றிக் கூறும்போது, பல்வேறு
 வகையான கண்காணிகளைப் பற்றிக்
 குறிப்புகள் காணப்படுவதாக பேராசிரியர்
 நீலகண்ட சாஸ்திரியார் கூறுவார்.

(There are also mentioned in different connections a fair number of Kankanis or supervisors who were the Agents, of the Central Department of Control and audit maintained as a check on the officers of the various departments in each locality)

இவ்வாறு அலுவல்களை மேற்பார்வை
 யிடும் பணியினைச் செய்துவந்த கண்காணி
 என்ற சொல் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில்
 ஆட்சித் துறையினின்றும் அகன்றது.
 ஆயினும் பொதுமக்களிடையே கங்காணி
 என்ற பெயரில் இது வழக்கிலிருந்தது.
 தோட்ட வயல் வேலையில் ஈடுபடுபவர்களை
 மேற்பார்வையிடுபவன் கங்காணி என்றழைக்கப்பட்டான்.

பத்தொன் பதாம் நூற்றாண்டில்
 மேற்கிந்தியத் தீவுகளில் அடிமை முறை
 ஒழிக்கப்பட்டதும், அங்குள்ள தோட்ட
 முதலாளிகள் குறைந்த செலவில் தோட்டத்
 தொழிலாளர்களைத் தேடினர். இலங்கை,

மலேசியா போன்ற ஆண்டை நாடுகளில் புதிதாக வளர்ந்து வந்த தேவிலை, இரப்பர் தோட்டங்களில் பணி புரிய ஏராளமான தொழிலாளர்கள் வெள்ளை முதலாளி களுக்குத் தேவைப்பட்டனர். இந்நாடுகளுக் கெல்லாம் மிகுதியான அளவில் தமிழர்கள் தோட்டத் தொழிலாளர்களாகச் சென்றனர். 1821 - 1823 ஆண்டுகளில் திருநெல்வேலி மாவட்டத் திலிருந்து மட்டுமே மூன்று ஸட்சத்து இருப்பது நாலாயிரம் தொழி வாளர்கள் சென்றிருக்கிறார்கள்.

இவ்வாறு வெள்ளையர்களின் தோட்டங்களில் சென்று பணிபுரிந்த தொழிலாளர்களை மேற்பார்வையிட கங்காணிகள் பலரை ஆங்கிலேயர்கள் நியமித்தார்கள். இத்துடன் மட்டுமின்றி தங்களுக்குத் தேவையான தொழிலாளர்களைப் பெறவும் கங்காணிகளைப் பயன்படுத்தினார்கள்.

இந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளர்களை அழைத்துவர கங்காணிகளை பயன்படுத்தியதனை “கங்காணி முறை” (Kanganie System) என்று அழைத்தார்கள். வெள்ளை முதலாளிகளின் நலனுக்குத் தகுந்தவாறு இத்திட்டத்திற்கு வெள்ளையராட்சியும் அனுமதியளித்தது.

இதன்படி வெள்ளை முதலாளிகளிடமிருந்து கங்காணி பெருந் தொடர்க்கையைப் பெற்றுக் கொண்டு இந்தியாவிற்கு வருவான். அப்பாவி ஏழை விவசாயத் தொழிலாளி களிடம் பல வகையான ஆசை வார்த்தைகளைக் கூறி அவர்களை வெளிநாட்டுத் தோட்டங்களில் வேலை செய்ய அழைப்பான்.

கங்காணியின் பேச்சை நம்பி அவன் நீட்டும் ஒப்பந்தப்பத்திரத்தில் கையெழுத்திடுவார்கள். அத்துடன் அவர்களின் அடிமை வாழ்வு தொடங்கிவிடும். ஒப்பந்தக்கூலினை பெயர் அவனுக்குச் சூட்டப்படும். ஒப்பந்தப்பத்திரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள காலம்வரை அவன் வெள்ளை முதலாளியின் தோட்டத்தில் பணி புரிய வேண்டும். அதை மீறிச் செல்வார்களைப் போலீஸ் கைதுசெய்து வெள்ளை முதலாளியிடம் ஒப்படைத்துவிடும்.

ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்ட ஒப்பந்தகூலிகளை கங்காணிகள் கப்பலில் ஆடுமாடுகளைப் போல அடைத்து அழைத்துச் செல்வார்கள். அழைத்துச் சென்ற கூலியாட்களுக்கு ஏற்ப கங்காணிக்குக் கூலி கிடைக்கும்.

தோட்டங்களில் அவர்கள் பணிபுரியும் பொழுது கப்பல் பயணத்திற்கான கட்டணம்,

உணவிற்கான செலவு ஆகியவைகளை அவர்களின் கூலியிலிருந்து பிடித்துக் கொள்வார்கள்.

கூலியாட்கள் பல குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு அவர்களைக் கண்காணிக்க, ஒரு கங்காணி நியமிக்கப்படுவான், ஒவ்வொருவரின் ஊதியத்திலிருந்தும் ஒரு சிறுபகுதி கங்காணிக்கு கொடுக்கப்படும். இதற்கு ‘கங்காணிக்காச’ அல்லது ‘தலைக்காச’ என்று பெயர்.

கூலியாட்களின் வேலை சாரியாக யில்லை என்று கணக்கர்கள் கருதினால் அவர்களின் ஒருநாள் கூலியைப் பாதியாகக் குறைத்து விடுவார்கள். இதற்கு ‘அரைப்பேர் போடுதல்’ என்று பெயர். இவ்வாறு கூலியாடுக்குக் கிடைக்கும் கூலிகுறைந்து விட்டால் கங்காணிக்குக் கிடைக்கும் தலைக்காச் கிடைக்காது. ஆகவே அவன் மிகவும் கோபப்படுவான்.

இதனை
 ‘அரைப்போலே - ஏலேலோ
 கங்காணிக்கு - ஜலசா
 தலைக்காச - ஏலேலோ
 தவறிப்போசுச - ஜலசா
 கோபத்தோடே - ஏலேலோ
 கங்காணியும் - ஜலசா
 குதிக்கிறானே - ஏலேலோ
 கூச்சல்போட்டு - ஜலசா
 ஆண்கள் பெண்கள் - ஏலேலோ
 அடங்கவுமே - ஜலசா
 அவனைப்பார்த்து - ஏலேலோ
 அரஞ்சே - ஜலசா.
 (மலையருவி - கி. வா. ஐ)

என்ற நாட்டுப்பாடலும் உணர்த்துகின்றது. பொய் வாக்குறுதிகள் கூறி அழைத்து வந்த கங்காணியை நோக்கி ஒரு கூலியான் பாடுவதாக பாடலொன்றுள்ளது.

குடிக்கப் பாலும் கொப்பளிக்கப் பன்றீரும்
 அடிக்கடுக்காத் தருவதாச் சொன்னாயே கங்காணி
 இங்கே குடிக்கக் கூடிய இங்குண்ணுதே கங்காணி

இப்பாடல் கங்காணியை நோக்கிப் பாடுவதாக அமைந்திருந்தாலும் தொழிலாளர்கள் தங்களுக்குள் பாடும் பாடலாகவே இது இருந்திருக்கவேண்டும் என்று கருதலாம். வெள்ளை முதலாளிகள் கங்காணிகளின் துணையோடு பெண் தொழிலாளிகளிடம் முறைகேடாக நடந்து கொள்வதனை

கையைங்கள் கேவிட்டுக் கண்ணை நல் வாச்சிமிட்டுக் கங்காணி மாரைத்தான் கைக்குள்ளே தான் போட்டுக் காசுகளை யிறைச்சு.

காடுண்ணு மில்லை மேடுண்ணு மில்லை வீடுண்ணும் இல்லையம்மா கண்ட இடமெல்லாம் கண்ட கண்ட பெண்ணைக் கையைப் பிடிச்சிழுப்பார்.

என்ற நாட்டுப் பாடலால் அறிகிறோம்.

உப்புத் தொழிலிலும் கங்காணிக்கு முக்கிய பங்குண்டு. உப்பளத்திற்கு வேலையாட்களை அழைத்துவரும் பொறுப்பு அவனுடையது. வேலையாட்கள் கிடைப்பது சிரமமாக இருக்கும் காலத்தில் அவன் அலைந்து தேடி ஆட்களைக் கூட்டி வருவான். இப்படி நேரங்களில் அவனுக்கு மிகுந்த மதிப்பு உண்டு. தான் அழைத்து வந்த தொழிலாளிகளினால் தான் தனக்கு மதிப்புக் கிடைக்கிறது என்பதனை உணராது தொழிலாளிகளை அதட்டி மிரட்டி வேலைவாங்கும் கங்காணியைக் குறித்து

“கங்காணி கங்காணி
 கருத்தச் சட்டை கங்காணி
 நாலு ஆரை வரலேண்ணா
 நக்கிப் போவான் கங்காணி”
 (நா. வானமாமலை - தமிழர் நாட்டுப் பாடங்கள்)

என்ற பாடல் உப்பளத் தொழிலாளர்களிடம் வழங்குகிறது.

தங்களுக்குக் கிடைக்கும் சற்று அதிகமான கூலிக்காகவும், கடினமான உடல்உழைப்பிலிருந்து விடுவிக்கப்படுவதன் காரணமாகவும் இக் கங்காணிகள் எவிரக்கமின்றி தொழிலாளர்களிடம் வேலை வாங்கினர். தங்களை முதலாளிகளாகவே பாவித்துக் கொண்டனர். தொழிலாளிகள் தங்கள் உரிமைகளுக்கு போராடுவதைத் தடுத்து நிறுத்துவதில் முன்னின்றனர். பெண் தொழிலாளர்களை தங்கள் இச்சைக்குப் பலியாக்கினர். முதலாளிகளின் இச்சைக்குப் பலியாக்குவதில் உடந்தையாக நின்றனர். தொழிலாளிகளின் கூலியைச் சரண்டினர்.

இக்காரணங்களையே இக்கங்காணி என்ற சொல் காட்டிக் கொடுப்பவன், துரோகமிழைப்பவன் என்ற பொருளைப் பெற்றது எனலாம்.

காலுச் சட்டை போட்டுக்

+

“வாசிப்புதான் ஒரு மனிதனை
முழுமையாக்குகிறது”

என். செல்வராஜா

கண்டி மாவட்ட பொதுசன நூலகங்கள் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கான அவற்றின் சேவை - ஒரு கண்ணோட்டம் -

இலங்கையின் மத்திய மாகாணம் மாத்தளை, நுவரெலியா, கண்டி ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. இம்மாகாணத்தின் மொத்தப் பரப்பளவில் (5620.1 ச. கி. மீ) சமார் 1906.3 ச. கி. மீ பரப்பளவை கண்டி மாவட்டம் கொண்டு, மாகாணத்தின் இரண்டாவது பெரிய மாவட்டமாகத் திகழ்கின்றது.

1981 ஆம் ஆண்டின் சனத்தொகை மதிப்பிட்டின்படி இம்மாவட்டத்தில் 1, 048, 317 மக்கள் வசிப்பதாக அறிய முடிகின்றது. இவர்களில் சிங்கள மக்கள் 778, 801 பேரும் (74.3 சதவீதம்), தமிழ் பேசும் மக்கள் 261, 006 பேரும் (24.9 சதவீதம்), பறங்கியர், மலாயர்கள் 4877 (0.5 சதவீதம்) பேரும், பிற இனத்தவர்கள் 3633 பேரும் (0.3 சதவீதம்) அடங்குவர். தமிழ் பேசும் மக்கள் மொத்த சனத்தொகையின் கால் பங்கைக் கொண்டி ருக்கும் கண்டி மாவட்டத்தில் அவர்களுக்கான நூலக சேவையின் தரம் எவ்வாறு உள்ளது என்பதை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இம்மாவட்டத்தில் வழங்கப்பட்டு வரும் நூலக சேவைகளை மூன்று பேரும் பிரிவுகளுக்குள் அடக்கலாம். பொது நூலகங்கள், பாடசாலை நூலகங்கள், தனியார் / தினைக்கள் நூலகங்கள் ஆகியன அவையாகும்.

இலங்கை தேசிய நூலக சேவைகள் சபை மாவட்ட ரீதியில் நூலகங்கள் பற்றிய தரவுகளைச் சேகரித்துத் தொகுத்துவரும் பணியினை ஆற்றி வருகின்றது. இதுவரை, இச்சபை மொனராகலை, காலி, கண்டி ஆகிய மாவட்டங்களிலுள்ள நூலக சேவை

கள் பற்றிய தகவல் தொகுப்புக்களை வெளி யிட்டுள்ளன. சகல மாவட்டங்களில் உள்ள நூலக வளம் பற்றிய தொகுப்புக்கள் தொடர்ந்தும் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. 1988 ஆம் ஆண்டில் கண்டி மாவட்டத்திலுள்ள நூலகங்கள் பற்றிய தகவல் திரட்டொன்றினை வெளியிட்டுள்ளது. அந்நூலில் தரப்பட்டுள்ள தகவல்களின் அடிப்படையில் இங்கு கண்டி மாவட்ட நூலக சேவையின் பால் கண்ணோட்டம் செலுத்தப்படுகின்றது.

இப் பிரதேசத்தில் மொத்தம் 166 நூலகங்கள் உள்ளன. அவற்றில் 100 பாடசாலை நூலகங்களும், தனியார் நிறுவனங்கள், சங்கங்கள் போன்றவை நடாத்தும் 24 பொது நூலகங்களும், மாநகர், நகர் சபைகளும், பிரதேச சபைகளும் நடாத்தும் பொதுசன நூலகங்கள் 42 உம் அங்கு கின்றன. பொதுவாக நாம் பேச்சு வழக்கில் “நூலகம்” அல்லது “வாசிகசாலை” என்னும் போது அது பொது நூலகங்களையே குறிப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. அவ்வகையில் சமூக அமைப்புடன் பொது நூலக சேவையானது இரண்டற்க கலந்து விட்ட ஒரு நிலையைப் பரவலாகத் தீவடங்கிலும் காண முடிகின்றது. மக்களின் வரிப்பணத்தில் ஒரு சிறு பகுதி நூலக சேவைகளுக்காகச் செலவிடப்படுகின்றது. அவ்வகையில் பொது மக்கள் அனைவரும் இந்தப் பொது நூலக சேவையின் பயனை இன மத வேறுபாட்டின்றி நூக்கும் தார்மீக உரிமையை உடைய வர்களே.

இக்கட்டுரையில் சிறப்பாகக் கண்டி மாவட்டத்திலுள்ள 42 பொது நூலகங்களின் நாடையில் சேவைத்தரம் பற்றி - குறிப்பாகத் தானும் சேவைத்தரம் பற்றி குறிப்பாகத்

தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு அவற்றின் சேவைகள் பற்றி ஆராயப்படுகின்றது.

தேர்தற்றொகுதி வாரியாக இம்மாவட்டம் 13 பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. கம்பளை, பாத்ததும்பற ஆகிய தேர்தற்றொகுதிகளில் தலா 6 நூலகங்கள் அமைந்துள்ளன. ஹரிஸ்பத்துவ, தெல்தெனிய, யட்டிநுவர், உடனுவர் ஆகிய தொகுதிகளில் தலா 4 நூலகங்களும், செங்கடகல, கலகெதர ஆகிய இரு தொகுதிகளிலும் தலா மூன்று நூலகங்களும், உடதும்பற, நாவலப்பிட்டி, ஹவாஹுட்ட ஆகிய தொகுதிகளில் தலா இரு நூலகங்களும் கண்டி, குண்டசாலை ஆகிய தேர்தற்றொகுதிகளில் ஒவ்வொரு நூலகமும் அமைந்துள்ளன.

இம்மாவட்டத்திலுள்ள 42 பொது நூலகங்களிலும் உள்ள நூல்கள் பற்றிய தகவல்களை ஆராயுமிடத்து கண்டியில் உள்ள ஒ. எஸ். சேனநாயக்க ஞாபகார்த்த நூலகத்தில் 47001 சிங்கள மொழி நூல்களும் 36766 ஆங்கில மொழியிலான நூல்களும் 4304 தமிழ் நூல்களும் காணப்படுகின்றன. 25.6 சதுர கி. மீ. பரப்பளவைக் கொண்ட கண்டிமாநகர் சபைக்குள் உள்ள ஓரே பொது நூலகம் இதுவாகும். கண்டி தேர்தற்றொகுதி யிலும் இது ஒன்று தான் பொது நூலகமாக விளங்கின்றது. 31094 அங்கத்தினர் களைக் கொண்டுள்ள இந்நூலகம் 12600 சதுர அடி நிலப் பரப்பில் 48 ஊழியர்களுடன் தனசேவையை ஆற்றிவருகின்றது. மொத்த அங்கத்தவர் தொகையில் தமிழ் வாசகர்கள் கணிசமான அளவில் இருந்த போதும் நூலகளில் தமிழ் நூல்களின் விகிதாசாரம் மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது.

**மலையகத்தில் பத்திரிகையியல்
முன்னோடிகள்!**

‘கலை ஒளி’ முத்தையா பிள்ளை



- மலையகத்தின் பத்திரிகையியல் வளர்ச்சிக்கு பலர் அருந் தொண்டாற்றியுள்ளார்கள். ‘தேசபக்தன்’ கோ. நடேசய்யர் முதல் ‘மலைமுரசு’ க.ப.சிவம் வரை ஆற்றிய பணிகள் இன்றைய தலை முறையினர் அறியும் வண்ணம் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வெளிவர வேண்டியது அவசியமாகும். மலையகத்தில் பத்திரிகையியல் முன்னோடியான ‘கலை ஒளி’ முத்தையாப் பிள்ளை அவர்களைப் பற்றிய கட்டுரை பிரசரமாகிறது. இது போன்ற மலையகத்தில் பத்திரிகை, சஞ்சிகைத் துறையின் முன்னோடிகளைப் பற்றிய தகவல்களை தந்துதவுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம் - ஆசிரியர்.

மலையகத்தின் பத்திரிகையியல் வரலாற்றில் ‘கலைஒளி’ முத்தையா பிள்ளை தனித்து இடத்தை வகிக்கிறார் என்றால் அது மிகையாகது. மலையகத்தில் சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் நடத்துவது என்பதோ, நூல்கள் வெளியிடுவது என்பதோ அச்சு சாதனங்கள் என்பதை இந்த வெளியீட்டிற்குறையோடு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் எவ்வும் உணர்வர். மலையகத்தின் குறைந்த வாசகப்பறப்பு, பத்திரிகையைக் காக்க கொடுத்து வாங்கும் பொருளாதாரச் சக்தியினமை, பத்திரிகையை அச்சிடுகையில்

ஏற்படும் தனிப்பிரதியின் தலை அடக்க விலையின் உச்சம், முத்திரைச் செலவு, விளம்பரதாரர்களின் ஒத்துழைப்பின்மை போன்ற பலவேறு பிரச்சினைகளையும் கணக்கில் எடுத்துப் பார்க்கும் போது பதுளையிலிருந்து 1962 - 1962 காலப் பகுதியில் “கலைஒளி” என்ற மாத சஞ்சிகையை மு. முத்தையாபிள்ளை தொடர்ச்சியாக புதின்மூன்று இதழ்கள் வரை வெளிக்கொணர்ந்தமையினை ஒரு சாதனையாகவே கருதவேண்டும்.

விஷேஷமாக, ஊவா மாகாணத்தில் ‘கலைஒளி’ யைத் தெரியாத தோட்டங்களே இல்லை என்று கூறுமாவக்கு ‘கலைஒளி’ சஞ்சிகை தோட்டங்களின் வீட்டுப் பெயராக அக்காலத்தில் அறியப்பட்டிருந்தது. ஒரு கட்டத்தில் ‘கலைஒளி’ 4000 பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டன என்ற தகவல் நமக்கு இப்போது நினைத்துப் பார்க்கையில் பிரமிப்புட்டத்தான் செய்கிறது. பதுளை காந்தி பிரளிலேயே ‘கலைஒளி’ யின் பெரும்பாலான இதழ்கள் அச்சிடப்பட்டன. கடைசி 13வது இதழ் மட்டுமே கொழும்பில் அச்சிடப்பட்டு வெளியாகியது.

பதுளையிலிருந்து ‘கலைஒளி’ வெளியான காலகட்டத்திலேயே பதுளையிலிருந்து மல்லிகைக் காதலனின் “முத்துச் சரம்”, “மல்லிகை” ஆகிய சஞ்சிகைகளும் வெளிமடையிலிருந்து “உலகநன் பன்” சஞ்சிகையும், கண்டியிலிருந்து “மலைமுரசு”

(எச். எச். விக்கிரமசிங்க)

சஞ்சிகையும் வெளியாகினபதுளையிலிருந்து தர்மதாதாக் கல்லூரித் தமிழ் மாணவர் மன்றத்தினர் வெளியிட்ட “தர்மதாதன்” முகம்மதுசமீம், பெரி. கந்தசாமி போன்றோர் இக்கல்லூரிமாணவர்களாயிருந்த காலத்தில் இச்சஞ்சிகை வெளியிட்டிரக்காகப் பெரிதும் உழைத்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது) பத்திரிகையும், ஊவாக் கல்லூரியிலிருந்து மாணவர்களின் சயமுயற்சியால் வெளியான “அல்லி”, சஞ்சிகையும், இஸ்லாமிய எழுத தாளர் களுக்குக் களம் அமைத்த “மணிக்குரல்” சஞ்சிகையும், 1965இல் வெளியாகி ஓரிரு இதழ்களோடு நின்று போய்விட்ட “அல்லி” சஞ்சிகையும், மல்லிகைக் காதலனின் “முத்துச் சரம்”, “மல்லிகை” சஞ்சிகைகளும், 1967 வெளியான “மலைதேவி” என்ற சஞ்சிகையும், 1971 இல் வெளியான “ழங்குன்றம்” சஞ்சிகையும் பதுளையின் பத்திரிகை வரலாற்றில் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய பத்திரிகை முயற்சிகளாகும்.

இந்தப்பத்திரிகைகளின் சரித்திரத்தை ஆராய்ந்தால், தொடர்ச்சியாக பதினூன்று இதழ்களை வெளியிட்ட சாதனை “கலைஒளி” யைத் தனித்து முக்கியத்துவம் கொண்டதாக்குகிறது.

கவிதாகூர், பாரதி, ஸ்டாலின், லெனின், நேரு ஆகியோரின் படங்களையும் இவர்கள் தொடர்பான கட்டுரைகளையும் முகப்பு அட்டையில் தாங்கி “கலைஒளி” சஞ்சிகை வெளியாகியுள்ளது.

வெளிமடை கவிஞர் குமரன் “கலைஒளி” சஞ்சிகையில் எழுதிய “ஊற்றிவிட்டார் தேயிலைக்கே உதிரத்தை நீராக்கி” என்ற கவிதை பிரசித்தம் பெற்ற கவிதையாகும். ப. வடிவழகன், தமிழோவியன் போன்றோரின் ஆக்கங்களும் “கலைஒளி” யில் இடம்

இந்து சமூகத்தில் தீண்டத்தகாதவர்களான எமக்கு நல்ல பெயர்கள், சமஸ்கிருதப் பெயர்கள் என்பவற்றைப் பெயராக சூட்டிக் கொள்ள எமக்கு அனுமதியில்லை.

“நாங்கள் தீண்டத் தகாதவர்கள்”

(வி. ஆர். ராஜசேகர்)

இந்து சமூகத்தில் தீண்டத்தகாதவர்களான எமக்கு மிலேச்சா, ஹரிஜன், ஹோலெயா, மதிகா, பாங்கி, பிஹர், பறையர், சாமர், சண்டால், முதலாம் தூசன் மற்றும் அவமரியாதை செய்யும் பெயர்களே வழங்கப்பட்டுள்ளன.

நல்ல பெயர்கள், சமஸ்கிருதப் பெயர்கள் என்பனவற்றை பெயராக சூட்டிக் கொள்ள எமக்கு அனுமதியில்லை.

இந்து ஆனங் வர்க்கம் இப்பெயர்களையும், கருத்துக்களையும், கற்பனைகளையும் உருவாக்கியுள்ளமையினால் எமது மக்கள் நாம் செய்யும் அசிங்கமான தொழிலைக் குறிப்பதற்கான இயற்கைச் சொல்கள் என இதனை நம்பியுள்ளனர். இதனால் போலி உயர் சாதிகளைவிட குறைவானவர்கள் எனக் கருதியுள்ளனர்.

அவமரியாதை செய்யும் பெயர்கள்

கல்வி கற்ற, விழிப்புணர்வற்ற மற்றும் சுயமரியாதையைக் கொண்ட தீண்டத்தகாதவர்கள் அவர்களது விடுதலைக்காக போராட எழுந்துள்ளனர். இவ்வாறான அவமரியாதை செய்யும் பெயர்களை நிராகரிப்பதுடன் அந்தஸ்தை அளிக்கக் கூடிய பொதுப் பெயர்களை இவர்கள் நாடுவது இயற்கையே. தலித் இத்தேவையை சந்தித்து ஸ்தானத்தை தயக்கமின்றி கூறுவேண்டும்.

தலித் என்ற சொல் எமது நீண்ட போராட்டத்தின் விளைவாகப் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது. ஓர் விடுதலை இயக்கத்திற்கு சாதகமான அடையாளம் மிக அவசியமாகும். இப்பெயர் இந்தியா முழுவதும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மேலும் எமது எதிரிகளின் இதயத்தில் பயங்கரத்தை உருவாக்கி யுள்ளதுடன் மட்டுமல்லாது எமது கோபத்தையும், திடசங்கற்பத்தையும் இதுவெளிப்படுத்துகின்றது.

எமது பழைய பெயர்கள் அனைத்தையும் விட்டுக் கொடுப்பது என்பதல்ல. குடும்பபெயர்கள் எமது சரியான அடையாளத்தைக் காட்டுவதுடன், ஜக்கியத்தை அளித்துள்ளது. ஒடுக் கப்பட்டவர் களினால் ஏன் மீசெய்வதற்காக மட்டும் வழங்கப்பட்ட பெயரை என் மாற்ற வேண்டும்?

சமஸ்கிருத சொல்லான அஸ்ப்ரஸ்யா (தீண்டத்தகாதவர்) உயர் சாதியினர் களாலேயே பயன்படுத்தப்பட்டது. பிரிட்ஷா: அதனை ஒதுக்கப்பட்ட வர்க்கங்கள் என மாற்றினர்.

காந்தி “ஒடுக்கப்பட்ட” இச்சொல்லை விரும்பவில்லை. ஏனெனில் உயர் சாதியினரான ‘ஜட்டி’ என்பவர்களை ஒடுக்குபவர்களாக இது அடையாளம் காட்டுகின்றது. இதற்கு பதிலாக நார்சி மெஹுதா என்ற கவிஞரின் சொல்லான ‘ஹரிஜன்’ என்ற சொல்லை காந்தி பயன்படுத்தினார். இதன் பொருள் BASTARDதாகூரின் கருத்துப்படி ஹரிஜன் என்ற சொல் ஓர் குறிப்பிட்ட சமூகப் பிரிவினரை கட்டிக்காட்டுவது மட்டுமல்லாது. அச்சொல் உள்ளார்த்தமாக கருதலை உணர்வை கொண்டுள்ளது.

ஆயினும் பாபாசாகிப் அம்பேத்காரி இச்சொல்லை வெறுத்ததுடன், தீண்டத்தகாதவர் என்ற வார்த்தையையே விரும்பி னார். ஏனெனில் இது தேவையின் நிமித்தமாகும். (தலித்தைப்பொறுத்தமட்டில்) பொதுவான பழக்கத்திலும், இலகுவாக விளங்கிக் கொள்ளவும் மற்றும் தனித்துவமாகக் காணப்படும் இச்சொல்லை எடுத்துக் கொண்டார். இது எமது வாழுக்கை நிலையை துல்லியமாக பிரதிபலிக்கின்றது.

பாபாசாகிப் பவரிஸ்கிரிட் “நீக்கப்பட்டசாதி”, “ஒதுக்கப்பட்டசாதி” என்ற சொல்லையும் எம்மை அடையாளம் காட்ட பயன்படுத்தினார். பெரும்பாலான இந்திய மொழிகளில் “தலித்” எனபது ஒடுக்கப்பட்ட, நலிவற்ற என்ற பொருளையே கொண்டுள்ளது. இச்சொற் பிரயோகத்தை பாபாசாகிப்

எதிர்த்ததாக குறிப்புகள் எதுவும் இல்லை.

வங்காள மொழியில் தலித், தலான் (ஒடுக்குதல்) ஒடுக்குபவர் (தலான் - கரி) என்றதிலிருந்தே வருகின்றது. இச்சொல்லே இதன் தன்மையையும், எமது மக்கள் மீதான ஒடுக்குதலையும் சரியாக விளக்குகின்றது.

எமது நண்பர்கள் சிலர் தலித் என்ற சொல்லுக்கு பதிலாக புத்தமத சொல்லான நாகாஸ் அல்லது முஸ்டாடாபீன் என்ற சொல்லை பயன்படுத்தும்படி கூறுகின்றனர். இச்சொல்லை யுயன்படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு போதியளவு நியாயங்கள் இருந்தாலும், இவ்வொவாவொரு சொல்லும் சில சமய இன வரையறைகளைக் கொண்டுள்ளமையை ஏற்றுக்கொள்வர். தலித் பாரியளவிலும், பொதுவாகவும் இந்திய மொழிகளில் (ஆங்கில மொழி உட்பட) குறிப்பாக இலக்கியத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. தந்தே இது பிரபலமான பெயராகும். இறுதியாக பத்திரிகைத் துறையும் விருப்பமின்றி இதனை பிரயோகிக்கின்றது.

யார் தலித்?

அனைத்து நலத் தோருக்குமான பொதுப்பெயரே தலித். இது தாழ்த்தப்பட்டோரையும், மலைவாசிகளையும் மட்டும் பிரதித்தித்துவம் செய்யவில்லை. ஒடுக்கப்பட்ட மற்றும் மனித உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட அனைத்து சாதிகளைச் சார்ந்த இந்திய மக்கள் தொகையில் 85% மாணோரை பிரதித்தித்துவம் படுத்துகின்றது. தாழ்த்தப்பட்டோர், மலைவாசிகள், பிறப்படுத்தப்பட்டோர், சிறுபான்மை இனங்கள் முதலிய பகுதியினரையே தலித் பிரதித்தித்துவம் படுத்துகின்றது.

அடையாளம், அந்தஸ்து மற்றும் மனித உரிமைகளைப் பெறுவதற்கான தீவிரத் தன்மை என்பன பாரியளவில் தேவைப்பட்ட எமக்கு தலித் என்ற சொல் இவையை நீண்டதையும் கொண்டுவந்து தந்துள்ளது.

கொள்ளி வைக்கப்படுகிறது

‘டோக்கு டோக்கு டோக்கு’ ராமாயிக் கிழவிதான் வெற்றிலை இடித்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

அந்தப் பத்துக் காம்பரா வயத்தின் கடைசிக் காம்பிராவில் ஒவ்வொரு இரவும் கேட்கும் இந்தச் சீரான தாளம், ஏனைய காம்பிராக்களிலே தூங்கிக் கொண்டிருப் பவர்களுக்கு எவ்விதத்திலும் இடையூறாக இருப்பதில்லை.

அசதி, களைப்பு, மலைநாட்டின் குளிர் இவற்றுக்கு முன்பாக அந்தக் கிழவி வெற்றிலை இடிக்கும் ஒசை அப்படியென்ன இடிச்சத்தமாகவா முழங்கப்போகிறது?

ராமாயிக் கிழவி சாப்பிடாமல் இருந்தாலும் இருப்பாளே தவிர, வெற்றிலை போடாமல் இருக்கவே மாட்டாள். ஒரு நாளைக்கு வெற்றிலை கிடைக்கவில்லை யாயின், ஏற்கத் தான் அவளது வழக்கமான பல்லவி - வெற்றிலை வாங்கிக்கொண்டே வந்துவிடுவாள்.

இந்த விடயத்தில் மேட்டுலயம், தொங்க வயம், கல்லுப்பாறலயம் - இங்கெல்லாம் அவளுக்கு வெற்றிலை கொடுத்துச் சிவந்த கரங்கள் ஏராளம்.

“அட ஒருவாயிக்கு கொடுக்கிறதுக்கு இம்பூட்டு கணக்குப் பாக்குதுக்

- கிழவி அந்த நடு இரவிலும் தனக்குத் தானே முன்னுழுத்துக் கொள்கிறாள்.

அன்று காஸையில் நடந்த சம்பவத்தில் கிழவிக்கும் தொங்க வீட்டுக் குப்பம்மா ஞக்கும் சிறிது வாய்த்தர்க்கம் தான் வந்து விட்டது.

குப்பம்மாளின் காய்கறித் தோட்டத்தில் இருந்த வெற்றிலைக் கொடியைக் குறிப் பிட்டுக் காட்டி, கிழவி ‘ஒருவாய்க்கு’ வெற்றிலைகேட்டு விட்டாள். அவளவுதான், குப்பம்மாஞக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது.

‘நாங்க ஒண்ணும் சம்மா வளத்து வச்சிருக்கல்ல; தன்னிய ஊத்திதான் வளக்கு ரோம். வாரவஞ்சு போரவஞ்சுக்கெல்லாம் தானம் பண்ணிக்

கிட்டிருக்க நாங்க என்ன அன்ன சத்தரமா நடத்துறம்?’

‘ஏன்டியம்மா! இஷ்டமுன்னா குடு. இல்லேன் னா உட்டுப்புடவேண்டியது தானே! - கிழவியும் சற்று ரோசத்தோடு காரமாகவே சொல்லி விட்டாள்.

‘இந்தாப் பாரு கெலவி! நாளையில் இருந்து ஏம்பள்ளய நீ பாத்துக்க வேணாம், நான் ஆளவச் சி நாலுகாசு சம் பளம் கொடுத்துநாச்சம் எம்பள்ளய பார்த்துக்க, ரேன் என்னமோ புள்ளய பாத்துக்கறாளாம் புள்ளய. அந்தி சங்கு ஊதுற காலத்துவ அவளுக்கிருக்கிற திமுரப் பாரு குப்பம்மாள் சரமாரியாகப் பேசிக் கொண்டேயிருந்தாள்.

வீரா. பாலச்சந்திரன்

‘அடப்பாவி! ஓம்பள்ளய பாத்துக்கறே ன்று கூலி கேக்கல்லடி. ஏதோ கொடிவச்சி ருக்கியே, வாங்கிக்கலாமுன்று தான் கேட்டேன்’ - இவ்வளவும் மனதுக்குள் நினைத்துக் கொண்டாளே தவிர எதையுமே வெளியிற் சொல்லவில்லை. நொண்டி, நொண்டி காம்பராவக்குள் நுழைந்து விட்டாள். ஏதோ பெரிய வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த அரைநிர்வாண, முழுநிர்வாண பிள்ளைகளின் கூட்டுக்கலையத்தொடங்கிவிட்டது.

☆ ☆ ☆ ☆

வலது உள்ளங்கையில் உராலைக், கவிழ்த்து இடித்து வைத்திருந்த வெற்றிலையை எடுத்து பொக்கை வாயிழ் போட்டுச் சப்பிக் கொள்கிறாள் கிழவி.

‘அட அந்தி சங்கு ஊதுற காலமுன்றுட்டானே! நான் என்ன இன்னக்கி நாளைக்குள்ள செத்துப்போயிருவனா? - கிழவி வெற்றிலையை அசை போட்டுக் கொண்டே தனக்குள் கேட்டுக் கொள்கிறாள்.

☆ ☆ ☆ ☆

அப்போதுராமாயிக்குப் பண்ணிரெண்டு வயதிருக்கும்.

‘கண்டிச் சீமையில் கத்து கத்தாப் பணஞ் சம்பாதிக்கலாம்’ என்ற நப்பாசையில் ஏராளமான தமிழர்கள் இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அப்படி வந்தவர்களில் எல்லோரையும் போலவே ராமாயியின் தந்தையும் ஆவலோடு இந்த மண்ணிற் காலதிவைத்தான்.

சிறுமி ராமாயிக்கு புது ஊர்களைப் பார்ப்பதில் மிகவும் குவியாகத்தான் இருந்தது. அன்றுமுதல், எண்பத்துமூன்று வயதைக் கடந்து கொண்டிருக்கும் இன்றுவரையும் இதே தோட்டத்திலே தான் ராமாயி வசித்து வருகிறாள்.

இந்தக் குறுகிய காலத்துக்குள் பிள்ளை நிலையிலிருந்து கண்ணியாகி, மனைவியாகி, - தாயாகும் வாய்ப்புமாத்திரம் அவளுக்குக்கிட்டவில்லை. விதவையாகி இப்போது, அந்தக் தோட்டத்துப் பிள்ளை கஞக்கெல்லாம் பாட்டியாகி, பட்டுப்போன இறப்பர் மரமாக வாடிக்கிடக்கும் அவளது ஒரே ஒரே சொத்து வெற்றிலை உரவும், இடிக்கும் இரும்புந்தான்.

அவளுக்கு வழித்துணை நன்கு சீவி, நேர்த்தியாக்கப்பட்டிருக்கும் அந்த “ஸாடாபுக்” கம்புதான்.

அந்தத் தோட்டத்துக்கு வந்த புதிதிலேயே ராமாயிக்குப் பேர் பதிந்து வேலைப் பனுவை ஏற்றி விட்டார்கள். அப்போது முதல் பெண்வன் எடுக்கும் நாள்வரையில் கிழவி அந்தத் தோட்டத்துக்குக் கொடுத்த உழைப்பு

அப்ப்பா

எத்தனை இறப்பர் மரங்களைச் சீவியிருக்கிறாள்?

எத்தனை வாளிகளிற் பால்சேகரித்துத் தந்திருக்கிறாள்?

எத்தனை நூறு ஏக்கருக்குப் பல்லு வெட்டியிருக்கிறாள்?

அவளது பாதங்கள் தொட்டிராத ஓரங்குல நிலங்கூட அத் தோட்டத்தில் இல்லையே!

அழுதாலிப் அப்துல் லத்தீஃப்

அன்னமையில் காலமான அழுதாலிப் அப்துல் லத்தீஃப் சர்க்கைக்குரிய எழுத்தா ளராகவும் சனாதனிகளின் சிம்ம சொப்ப னமாகவும் விளங்கியவர். இவர் மாத்தளை யைச் சேர்ந்தவர்.

வாட்டும் நெடும் பினி உடலை வருத்தியபோதும், இறுதி முக்க வரை தம் பேனாவுக்கு ஒயவுகொடாமல், தீவிர கொள்கைப்பிடிப்பு, பார்வைத் தீசண்யம், சிந்தனைத் தெளிவு இவற்றுடன் எழுத்து வகின் ஆதிக்கஞ் செலுத்திய லத்தீஃப், பல்வேறு துறைகளிலும் தம் ஆளுமை யைக் கம்பீரமாகப் பதித்தவராவார்.

ஆங்கிலம், தமிழ் இருமொழிகளிலும் நேர்த்தியாக எழுதிய லத்தீஃப் 'இன் ஸான்' (1967 - 70) மூஸ்லிம் தமிழ் வார இதழினதும் அல்வத்தன் ஆங்கிலப் பத்திரி கையினதும் ஆசிரியராக விளங்கினார்.

தாரகை, தேசாபிமானி இன்ஸான் முதற்கொண்டு இலங்கையின் தேசிய நாளிதழ்கள் யாவிலும் இவரது எழுத்துக் கள் வெளிவந்தன.

லத்தீஃப் கவிஞர்; சிறுகதாசிரியர்; விமர்சகர்; பத்திரிகையாளர் எல்லாவற்றுக்கும் மேல் நேர்மையான சிந்தனையாளர்.

அல்தாஃபின் பேனா சித்திரங்கள், அத்துல்லா காக்காவின் அங்கத அரசியல் கிண்டல்கள், குவாஜா அஹமத் அப்பாஸ் பாணியில் ராம் - ரஹ்மின் கலம் - களம், இக்பால், நஸ்ருல் இஸ்லாம், ஃபய்ஸ் அஹமத் ஃபய்ஸ் பற்றிய விமர்சனக் கட்டு ரைகள், ஆங்கிலத்தில் அவர் எழுதிய கவிதைகள், தமிழ், ஆங்கிலம் இரண்டிலும் அவர் படைத்த சிறுகதைகள் மற்றும் பத்திரிகை எழுத்துக்கள் யாவும் லத்தீஃபின் ஆளுமை வீச்சைக் காட்டுவன.

இளங்கீரணை ஆசிரியராகக் கொண்டு அறுபதுகளில் வெளிவந்த “மரகதம்” என்ற சுகுசிகையில் பிரசுரமான அழுதாலிப் அப்துல் லத்தீஃபின் “மையத்து” என்ற சிறுகதை இலங்கையில் இதுவரை வெளியான சிறந்த தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் ஒன்றாகக் கணிப்பிடற்குமியதாகும்.

நாடுகளிடையே, மக்களிடையே நல்லெண்ணத்தையும் நட்புறவையும் விருத்தி செய்வதற்கு லத்தீஃப் ஆற்றிய எழுத்துப் பணிக்காக சோவியத் அரசு 1985ல் அவருக்கு “பாட்ஜி ஓஃப் ஹானர்” விருது வழங்கிறது.

மூஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்ச, லத்தீஃபின் பத்திரிகைத்துறைச் சேவைக்காக 1992ல் அவருக்கு விருது வழங்கி கொடுவித்தது.

இங்கே பிரசுரமாகும் இருக்கின்தகள் எரிகிற பிரச்சனைகளில் லத்தீஃப் காட்டிய அக்கறையின் வெளிப்பாடுகளாகும்.

ஓடாதே, எசல நிலாவே!

ஆங்கில மூலம் :

அழுதாலிப் அப்துல் லத்தீஃப்
தமிழில் :

பண்ணாமத்துக்கவிராயர்



ஜூலை 26 (1983) அதிகாலை, கொட்டாஞ்சேணையில் எமது ஆபீசுக்குப் பின்புறம் தாவிப் பரவிய தீ ஜூவாலையினால் நாம் தூக்கத்திலிருந்து திடுக்குற்று எழுந்தோம்.

பொழுது புலர்கையில், சாம்பல் பூத்த எசல நிலா (போயா கழிந்து இருதினங்கள் தான்) அன்றிரவு தீவைக்கப்பட்ட கிரீஸ்தவ வாலிபர் சங்க விடுதி உச்சியில் சிலுவை மீது வதைப்பட்டிருப்பதை நான் காண முடிந்தது.

அந் நாட்களின் அறிவீனமான மனித சங்காரத்தின் போது இந்நாட்டைக் கவ்விப் பிடித்திருந்த மானிட ஆழிவுபற்றிய எனது வேதனைக் குறியீடாக என்றும் நிலைத்திருக்கும் அந்நிலாக் காட்சி.

- அஜித் சமர நாயக்க
தி ஐலன்ட் (ஒக்டோபர் 4, 1983)

சிறுவை

அரிய மானுட விடுதலைக்காக,
அன்பு மார்க்கத்தில் நடந்த மனிதனை
தளர்ந்த வெந்தன் சட்டத்தின் மீது
தன்னகங்காரங் கொண்டோர் அறைந்தனர்
தாங்கினேன் அன்று
அவ்வேதனை, வியாகுலம்.

அதன் பின், இன்னும் இன்னும் எத்தனை மனிதன் மனிதனுக் கிழைத்த கொடுமைகள்.

வெறுப்பினால் நாள் நாம்புகள் புடைக்க,
விழிகளில் ரத்தக் கொலை செய்தி தெறிக்க,
வேட்டை யாடித் திரிகின்றா தோ -

தப்பியோடுவோர்
கொலை, தீ வைப்ப
கற்பழிப்பு - ஜீயோ கூட படீன!
கொடுமையிதனை நிருத்துவதெங்குனம்?
அவர்கள் செய்வதை அவர்கள் அறிகிலார்,
அவர்கள் செய்வதை அவர்கள் அறிகிலார்
சமைந்த என் மரச் சிலூவைச் சாயல்
சுக்கு நூறாம் நீராறாக்கி விடுவு
அழிவுச் சிதிலத்தின் மீது ஈரிநிறேன
அந்தோ இவ்வேதனை தானேன் நானே!

ஓஓஓ

••••• எசல் நிலா•••••

மனிதன் மிருகமாய் மாறிவிட்டானா?

- வேண்டாம், விலங்கை அவமதியாதீர்;
விலங்கு தன்னினத்தை வேட்டையாடாது

எ ரிரவுகள் முன்பு தா னிங்கு
பக்தி வெள்ளம் கரை புரண்டது -
- கோவில் மணிகளின் எதிரொலியோடு
பக்த கோடிகள், சாது முழக்கம்;
மலரா ராதனை சுகந்த மின்னும்
மாறாமல் காற்றில் மிதந்திருந்தது.

ஆ ஆ..... அதனை நான்
நினைத்துப் பார்க்கிறேன் -
அத்தகைய இரவொன்றில் தான்
சுகானந்தச் சுட்ரொளி குளித்து
காருண்ய மூர்த்தி, அருட்பெருஞ் சோதி
போதி மர நிழல் அமர்ந்திருந்தனன்.
மனித ஈடேற்றம் அன்மி வந்தாற்போல்
கானப்பட்டது - ஆயினும் யாவும்
பொய்யோ? கனவோ? பழங்கதை தானோ?

அந்தோ அவர்களின்
அத்து மீறல்களை
மன்னித்தருஞும் எந்தன் பிரபுவே!

எசல் நிலா நான் இந்த மன்னை
என்றோ விட்டகன் ரோடியிருப்பேன்

ஆயினுஞ் சில
மனித இதயங்களில்
அகலாதிருக்குது கருணையின்னும்!

நெஞ்சே உறுதி கொள்;
நம்பிக்கை தளரேல் -

எல்லாம் இழிவாய்
எல்லாம் அகுசையாய்
எல்லாம் அரக்கத்தனமாய் இல்லையே!

••••• இடிபாடுகளும் மனிதக் கும்பலும்•••••

- பாப்பி மஸ்ஜித் தரைமட்டமாக்கப்பட்ட தினமன்று
கோபால் காந்தி எழுதிய Rubble - இடிபாடுகள் -
என்ற கவிதை 13 - 12 - 1992 ஹிந்துவில் வெளிவந்தபோது,
அதனைப் படித்த அருட்டலால் வத்தீஸ் எழுதிய வரிகளே
Rubble - மனிதக் கும்பல் - என்ற கவிதை.
13. 3. 93 காலமான அழுதாலிப் அப்துல் வத்தீஸ் பின்
இக்கடைசிக் கவிதை 15 - 3 - 93 டெய்லி நியூஸில்
பிரசரமாயிற்று.

◆◆◆

••••• இடிபாடுகள் •••••

ஓரு பிடி உப்பை
நீ அள்ளினாய்
ஓரு சாம்ராஜ்யமே
அவமானப்பட்டது.

இப்போது -
இடந்து
சித்திலமான சுற்குவியலில்
ஓரு பிடியள்ளி
வெட்கங் கெட்ட நம்
தலைகளில் போடு.

- கோபால் காந்தி.

••••• மனிதக் கும்பல் •••••

தூய்மையான
பொன்மயமான
வேறு ழுமிச்சிலும் -
கும்பல்
மூர்க்க வெறிகொண்டு
மனிதன் இறைவனை
மகிழை படுத்தும்
புண்ணிய ஸதலங்களைத்
தீயினால் வீழுங்கி

இனி -
வெட்கங் கெட்ட - உம்
நெற்றிகளில்
பத்துக் கொள்க -
காபிலின் அடையாளம்.

- அழுதாலிப் அப்துல் வத்தீஸ்

மலையகமும்

மாகாண சபையும்

மலையகத்தில் மாகாண சபை தேர்தல் சூடு பிடித்து
ள்ளது. மத்திய மாகாணத்தில் நுவரெலியா மாவட்டத்தில்
லேயே அதிகமான தமிழர்கள் பேர்ட்டியிடுகிறார்கள். 88ம்
ஆண்டு நடைபெற்ற மாகாணசபை தேர்தலில் ஆனால்
கட்சியின் சார்பிலும், எதிர்கட்சியின் சார்பிலும் நுவரெலியா
மாவட்டத்திலிருந்தே தமிழர்கள் தெரிவானார்கள்.
அதனால் இந்த தடவை நுவரெலியா மாவட்டத்திலிருந்து
கட்டுதலான தமிழர்கள் தெரிவ செய்யப்படுவார்கள் என்ற
நம்பிக்கை உண்டு. கடந்த காலங்களில் மாகாணசபை
மூலம் மலையகத்தவர்களுக்கு கிடைத்த நன்மை என்ன?
இனி எதிர்காலத்தில் சாதிக்க வேண்டியது என்ன?
உங்கள் கருத்துக்களை கருக்கமாக எழுதி அனுப்புங்கள்.

‘தேயிலை தோட்டத்திலே’

ஒரு நோக்கு

மலையக மாந்தரின் சமூக - அரசியல் - பொருளாதார வரலாறு மலர் தூவியபாதையில் மென்னடை பயின்றதல்ல. மாறாக கல்லூம் மூளைஞம் நிறைந்த பாதையில் ஓவ்வொரடி யும் போராட்டத்தினாடான செயல் முனைப் போடு முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டதோன்றாகும். இன்று மலையக மன்னின் முற்போக்கு, இலக்கிய உற்பத்தியாளர்களினால் என்வைக்கப்பட்ட ஆரோக்ஷியமான செயற்பாடுகளினாடாக மலையகம் இலக்கிய பரிணாமத்தில் புதியதொரு அடிவைப்பிற்கு உந்திச் செல்லப்படுகின்றது என்பதில் இருநிலைப்பட்ட கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது.

காலப் பரிணாமத்தில் இன்று மலையகத்தில் ஏற்பட்டுள்ள அபரிமிதமான இலக்கிய விழிப்புணர்ச்சி அதற்கு வித்திட்டு உரம் சமைத்த முன்னோடி இலக்கிய உற்பத்தி யாளர்களையும் நினைவு கூருவதற்கு வழி சமைத்துள்ளது எனலாம். இந்த அடிப்படையில் கால வவுப்பெற்ற, ஜீவன் ததும்பும் உயிரோட்டமுள்ள கவிதைகளைப் படைத்த, நலிவற்ற சமூக அமைப்பின் வழிதோன்றிய கவிஞர்களின் வரிசையில் சி. வி. வேலுப்பிள்ளையின் கவிப்படைப்பின் ஒரு பகுதியான “தேயிலை தோட்டத்திலே” எனும் நூலை மையமாகக் கொண்டு சி. வி. யின் சிந்தனையை இனங்காணுவதோடு இன்று வரையிலும் சி. வி. யின் கவிதைகள் சிலாகித்துப் பேசப்படுவதற்குமான காரணங்களை நோக்குவது சம்கால எதிர்பார்ப்பில் சிறப்பான தாகும்.

மலையக மக்களின் சமூக, பொருளாதார - அரசியல் பிரச்சினைகளுடன் ‘தேயிலைத் தோட்டத்திலே’ எனும் கவிதைகாருப்பை தொடர்புடூத்தி சூரிய பார்வையினை பதிக்கும் பொழுது பின்வரும் விடயங்கள் முன்னிற்கும் அம்சங்களைப் பெறுகின்றன. பெருந்தோட்ட தொழிலாளரின் வருகை அவர்களின் பண்பாட்டுக் கோலங்கள், வாழ்வியல் அம்சங்கள், பெண் களின் நிலைப்பாடு, ஏமாற்றங்கள், வேதனைகள் என்பன தத்ருபமாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது வெளிப்படை. சி. வி. மலையகத்

தவரின் வாழ்வியற் கூறுகள் அனைத்தையுமே ஏதோ ஒரு வகையிலும் அளவிலும் தன்னுடைய பார்வைக்கு உட்படுத்தியுள்ளார் என்பதை மறுக்க முடியாது.

தென்னிந்திய தொழிலாளர் வருகை, எனும் வரலாற்று உண்மையுடன் இக்கவித்தொகுப்பை தொடர்புடூத்தும் போது உலகை அடிமை மக்களது சரித்திருத்தின் பிற்பகுதியே மலையகத்தவர் எனும் யதார்த்த உண்மையினையும் நாம் இனம் காணலாம்.

“பண்ணடைத் தமிழர்கள்
மன்னார் தொடக்கம்
பாதசாரியாய்க் குரு
நாகலை” வழியே -
வந்ததை உணர்த்தும்
மனித எலும்புகள்.
வெண் தலையோடுகள்
வனங்களில் கிடக்குதே”

• இரா. ஜெ. ட்ரோஸ்க்கி •

சி. வி. தனது ‘நாடற்றவர் கதை’ எனும் நூலில் மேலும் இக்கருத்திற்கு அழுத்தம் கொடுக்கும் வகையில் ‘நெட்டன்’ என்ற ஆசிரியரின் ‘கானகத்தில் வாழ்வு’ எனும் நூலின் கருத்தினை எடுத்தாள்கின்றார். விஷய ஆழம் நோக்கி அக்கருத்தை இங்கு எடுத்தாள்வது சிறப்பானதாகும். “நடக்க முடியாத தோழர்களை எவ்வளவு தூரம் தூக்கிச் செல்ல முடியும்? பத்து மைல் பத்தைந்து மைல் தூக்கி, களைத்து முடியாத நிலையில் நடுக்காட்டில் மிருகங்களினாகடாசத்திற்கு இவர்களை போட்டார்கள். இந்ததுப்பாக்கியநிலைக்கு ஆளாணவர்களைக்கையை நீட்டி கதறியழுவார்கள். ஒரு சிரட்டையில் தண்ணீரும் இலையில் கொஞ்சம் ஆகாரமும் வைத்துவிட்டு உள்ளும் குழந்தை அழுது கண்ணீருடன் சுற்றுத்தினர் புறப்படுவார்கள். கானகத்தில் தனிமையில் விடப்பட்டவர் அவஸ்தையை சொல்ல முடியுமா?” இந்த மாந்தரின் உயிர் தியாகத்தின் பிரதிபலிப்புதான் இன்றைய மலையகப்

பிரதேசம்.

பிறந்த மன்னைத் துறந்து தரகு கூலிகளினால் ஏமாற்றப்பட்டு புகுந்தமன்னில் பொருளாதார சரண்டவுக்கு இலக்காகி உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையுமே கோரமான சரண்டல் அமைப்புக்கே அர்ப்பணித்து உரமாகிய எம் முத்த தியாகி களின் சோகமிக்க வரலாற்றினை எமக்கு உணர்த்தும் ஒரு வரலாறு ஆதாரமாக சி. வி. யின் கவிதை முன்னிற்கின்றது. சி. வி. அடிமைப்பட்ட சமுதாயத்தில் வாழுந்தவர், அடிமைத்தனத்தை உள்ளும் புறமும் கண்டு கால அடைவையொட்டி தனது கவிதையை படைத்தமையே அவரின் கவிச்சிறப்பிற்கு காரணமாகும்.

அடிமைச்சமுதாயத்தின் யதார்த்தத் தினை முழுமையாக உணர்ந்து கொண்ட அவரின் கவிச்சிந்தனையில் இருந்து உற்பத்தியாகிய கவிதையினை பொருத்தி நோக்கி இங்கு எடுத்தாள்கின்றேன்.

“பழுதிப்புக்கையில்
புதைந்த என் மக்களை அப்
போறறும் இரங்கு
புகல் மொழி இல்லை.

பழுதிலா அவர்க்கோ -
கல்லறை இல்லை
பரிந்தவர் ரீணைவு நாள்
பக்ருவார் இல்லை.”

நியாயங்கான மனிதப்பண்பும், நேயமும் கொண்ட எங்குன்னோயின் வாழ்வியலின் பகுரச்சுதாம் சி. வி. யின் கவிதைகள் அனைத்திலும் இழையோடியிருப்பதும் மேற்கூறிய கவிவரிகளைப் போல் சிறப்பானதோரும் மேற்கோளினை எடுத்து கொள்கின்ற உயிர்வையை கொண்டு வருகின்றது.

ஏராளமான எடு இணையற்ற மூல ஊற்றுக்களைப் பயன்படுத்தி, கவர்ச்சியற்ற விஞ்ஞான பூர்வமான வரலாற்று விசாரங்களுக்கு சிறந்த இலக்கிய வடிவத்தை அளித்ததே சி. வி. கீர்த்தி இருந்த ஆளுமையினதும் மேதாவிலாசத்தினதும் சிறப்பு எனலாம்.

“காலம் பொறந்தாச்சி”

“ஆயிரத்தெட்டு சங்கங்கள் இருந்தாலும், இரண்டு கிடக்கிற எங்களோட வாழ்க்கையில், சங்கடங்களைப் போக்கி, போதுமான ஒளியை ஏத்துற வழியைக் காட்ட யாருக்கும் மனசில்ல”

பாலா. சங்குபிள்ளை

“என்னப்பா வடிவேவு எப்பவும் முகத்துல ஒரு சந்தோசத்தோட வருவே! இன்னைக்கி என்ன வாட்டத்தோட வாரே?

“அட்டா வாத்தியாரா? யோசனை யோட வந்ததுல உங்களை கவனிக்கல”

“அப்படி என்ன யோசனை உனக்கு?”

ஹே என்ன எல்லாம் பொருளாதார பிரச்சனை தாங்க. எங்கள் போல தோட்ட தொழிலாளிங்களுக்கு பொழுது விடிஞ்சி, பொழுதுப் போனா பிரச்சனைகளோடயே போராட வேண்டியதா போயிடுச்சி. படுத் தாலும் நிம்மதியா தூக்கம் வரமாட்டேன்னுது துக்கம் தான் அலை அலையா வந்து ஆளை அழுக்குது.”

“உனக்கு என்ன வடிவேவுபிரச்சனை? உங்க வீட்டதான் நாலுபேருக்குமேல் வேலை செய்யிறீங்க..... ஆகக் குறைந்தது மாசத்துக்கு நாலாயிரம் சரி சம்பளம் கிடைக்கும் தானே. அப்படியிருக்கையில் உனக்கு பிரச்சனை வர காரணமே யில்லையே!”

“அடநீங்க ஒன்னு. எரியிற வயித்துல என்னையை இல்ல ஊத்துறீங்க.....

கெடைக்கிற சம்பளம் ஒரு வாரத்துக்கு கூட பத்தமாட்டேன்னுது. வெல்வாசி, வேறு வேகமா ஏறிகிட்டே போகுது. நானும் என் சம்சாரமும் தவிர என் மகள் மாருங்கரெண்டு பேரும் தோட்டத்துல வேலை செய்யிறது என்ன வோ உன்னமை தாங்க ஆனா நாலு பேரு உழைச்சும், உருப்படியில்லாம் இல்ல இருக்கு சம்பாதிக்கிற காகசாப்பாட்டுக்கே பத்தல. மகள் கருக்கு கல்யாணம் காட்சின்னு வந்தாகையில் கால் காசும் இல்ல. மிச்சம் புதிக்கலாம்னு நென்க்கா அது வெறும் கனவாயிடுது. போன வாரம் என் சம்சாரத்துக்கு திடீர்னு நெஞ்கவலி வந்துதுக்கி போயிட்டா. டவுண்ஸ் ஆஸ்பத்தி ரிக்கு கூட்டிட்டுப் போனேன். அப்படி இப்புடின்னு ஏகப்பட்ட செலவா யிடுச்சி. செலவு சரிக்கட்ட மகளோட ஒரேயொரு செயினை தான் அடகு வைக்க வேண்டியதா யிடுச்சி. நீங்க நென்க்கிற மாதிரி இல்லிங்க மாஸ்டர் எங்களோட நெலமை. சரி அடுத்த முறை எப்படியாவது மிச்சம் புதிப்போம்னு அரைக்கின்று தண்டிட்டா அவ்வளவு தான்

அடுத்து ஒரு பிரச்சனை வந்து சொச்சத்து யும் சுத்தமா சொரண்டிக்கிட்டு போயிடுவு. எங்களோட நிலமை, ஒரு நிரந்தரமில்லாத நித்தமும் பிரச்சனை யள்ள வாழ்க்கைங்க.....!

“நீ சொல்றது ஒரு வகையில் உண்ணமை தான் ஆனா உங்க மேலேயும் தாடு இருக்கலாம் இல்லையா?”

“அது எப்புடிங்க மாஸ்டர்? நான் தனிப் போட மாட்டேன். பீடி, சிகரட் குடிச்க மாட்டேன். அநாவசியமா ஒரு செலவும் இல்ல. அப்படியிருக்கையில் என்னாலேய தாக்கு புடிக்க முடியலைன்னா மத்தவங்க என்மாத்திரம்? விள்க்கை ஏத்திவச்சா மட்டும் போதுமா? அது எரிய என்னை தேவையில் வையா? ஆடிக்கொரு தரம் அமாவாசைக் கொரு தரம் ஏதோகொஞ்சமா எங்களோட சம் பளத்த கூட்டிட்டு வெலவாசியை நாளுக்கு நாள் ஏத்திக் கிட்டே போனா நாங்க என்னதாங்க செய்ய முடியும்? இப்பல்லாம் எங்க மத்தியிலும் சீதன பிரச்சனை வேகபா வளர்ந்துகிட்டு வருது. எங்களோட கொயாரி களை கட்டிக் குடுக்கலும் னா முதல் கட்டுக்கட்டா பணமும், கழுத்துல கய்யு அளவுக்கு தங்கமும் தேவையா யிருக்கு. சரி, கடன் உடனபட்டு அதுகளோட கல்லா ணத்தை எப்படியாவது முடிச் சிட்டு உழைச்சிப்பட்ட கடனை அடைக்கலாம்நு நெனை ச்சா வட்டியையே நம்மால கட்ட முடியாம கழுத்தளவு தண்ணியில நிற்க வேண்டியதாயி நக்குது நாலுபேரு வேலை செஞ்சம் நாங்க நடுக்கடல்வதான் இருக்கோம். ஒருத்தர் ரெண்டு பேரு வேலை செய்யிற குடும்பத்த நினைச்சா உண்ம யிலேயே குலை நடுக்கமாத்தான் இருக்கு! அன்னைக்கி பாரதியார் அச்சமில்லை! அச்சமில்லை பாடனாரு. ஆனா நாம எவ்வளவு உழைச்சாலும் மிச்சமில்லை! மிச்சமில்லை நு பாட வேண்டியதா போயிடுச்சி.

“வடிவேவு நீங்க ஏன் உங்களோட தொழிலை மட்டுமே நம்பிக்கிட்டு கஷ்டப்படி நீங்க? உங்களோட லயத்த சுத்தி வெற்று நிலம் சும்மா தானே கிடக்கு. உங்கள் வேலையா பிரிவா சேர்ந்து சும்மா இருக்க நிலத்துல விவசாயம் செய்ய தொடங்கினா உங்க பசியும், பஞ்சமும், பறந்திடும் இல்ல.”

“அடநீங்க ஒன்னுமாஸ்டர்? உங்களுக்கு முன்னமே எனக்கு இப்படி ஒரு ஜியா வந்திச்சி தான். ஆனா அதற்கான முயற் சியை செய்ய நெனைச்சப்பதோடு ஆதிகாரி முஞ்சில குத்தாத குறையா இல்ல என்னை ஏசினாரு. முன்ன கவர் மண்டு தோட்டமா இருந்தப்ப கண்டுக்காம இருந்தாங்க. இப்பகம்பனியா - இருக்கிறதால கண்கொத்தி பாம்பா இல்ல இருக்காங்க. அன்னைக்கி இருக்கிறவனுக்கே லயம் சொந்தம்னுவாய் கிழிய கத்துனவங்க அவங்களோடபை நெறைஞ்சதும் இப்பகண்டுக்காம போறாங்க சட்டம், காவல் எல்லாம் எங்கள் போல ஏழைக்குத் தாங்க. வசதியுள்ளவங்களுக்கு அதெல்லாம் ஒரு பொழுது போக்கு!

“ஆமாமா! சட்டம் ஒரு இருட்டறை ன்னு அறிஞர் அண்ணா சும்மாவா சொன்னாரு? அதுசரி போனமாசம் நடந்த உங்க தோட்ட திருவிழாவு என்னமோ பெரிய சண்டைன்னு கேள்விப்பட்டேன் என்ன நடந்திச்சி?”

“சில விஷயங்கள்ல நம்ம ஆளுங்க மேலேயும் குத்தம் இருக்குங்க மாஸ்டர். சாமியை யாரு தூக்குத்துன் னுறதுல தொடங்கிய சண்டை கடைசியில சாதி சண்டையில வந்து முடிஞ்சிடுச்சி. உழைக்கிற நாம எல்லாருமே ஒரே ஜாதின்னுறுதை மறந்துட்டு சாமியை சாக்கா வச்சி ஜாதி பேரைச் சொல்லி எல்லாரும் முஞ்சில சகதியை ழசிக்கிட்டாங்க. இதுனால எல்லாருக்குமே கேவலமா போயிடுச்சி. கூழுகுடிச்சாலும் குசம்பட்டும் போகாதுன்னுற மாதிரி சாதாரண ஒரு விஷயத்துக்காக ரொம்ப சில்லரைத்தனமா நம்ம ஆளுங்க நடந்துக்கிட்டாங்க. விஷயம் போலீஸ் வரைக்கும் போய் நாறிடுச்சி”

“வடிவேவு! முன்னல்லாம் உங்கள் மத்தியில் ஒரு சரியான கட்டுப்பாடும் ஓற்றுமையும் இருந்திச்சி. ஆனா இப்ப எல்லாம் தலைக்கீழ மாறிடுச்சி. பிடிவாதமும் மரட்டுத்தனமும் அதிகமாகி மனிதத்தனமையும், புனிதத்தனமையும், கொஞ்ச கொஞ்சமா அழிஞ்சிக்கிட்டு வருது. இப்பல்லாம் நீங்க விவரமாத்தான் இருக்கீங்க! சந்தோசம் ஆனா அதுவேவிப்பதொனா அப்புறம் என்ன செய்யிறது?”

“வாத்தியார் சொல்றதும் வாஸ்தவம் தான் - ஆனா இதெல்லாம் சொல்லி திருத்துற விவகாரம் இல்லிங்க தானே விளங்கி திருந் தனும். ஆடிக்கறக்குற மாட்ட ஆடிக்கறக்கணும். பாடிக் கறக்குறமாட்ட பாடிக் கறக்கணும்னு பழமொழி சொல்லு வாங்க. ஆனா இப்பல்லாம், ஆடினாலும், பாடினாலும் ஒண்ணும் செய்ய முடியாது. அவங்க இஷ்டப்பட்டாத்தான் என்னமும் செய்யமுடியும்? கடல்ல விழுந்து தத்தளிக் கிறவனை கைத்துரக்கி விடக்கூட நம்மவங்களுக்கு இப்ப நேரமில்லை..... கம்பனிக் காரங்க தோட்டங்கள் பாரம் எடுத்தப்பநாங்க என்னவெல்லாமோ நெனைச்சிப் பயந்தோம். கடைசியில் அதே மாதிரி தாங்க நடந்துக் கிட்டு வருது. மாசத்துல ரெண்டு வாரம் வேலைக் கிடைக்கிறதே கஷ்டமா இருக்கு. இதுலவேற நாள் சம்பளம் எப்புடிங்க தாங்கும்? நாங்க மட்டும் புல்லையும் புண்ணாக்கையுமா சாப்பிடுறோம். நாங்களும் மனுசங்க தானே? போன வாரம் மேட்டு லயத்து ராமன் அம்மா செத்துட்டாங்கு..... அதுக்கு பெட்டி வாங்கவும், இன்னும் வேற சீலவுக்கும் அவன் பட்ட கஷ்டத்தை சொன்னா விளங்காதுங்க. முன்ன வருஷத்துக் கொரு தரமா வது லயத்தை சுத்தம் பண்ணி வெள்ளையடிச் சாங்க. ஆனா இப்ப சுத்தமில்லாம் சில்லரைப் பண்ணுறதுலேயே குறியா இருக்காங்க. கம்பனி ஸாபத்துல போகணும் நூற்றுக்காக எங்களோடு மென்னியைப் படிக்கிறது எந்த விதத்துல நியாயம்? நாங்க கடுமையா உழைக்க தயாராத்தான் இருக்கோம். ஆனா அதுக் கேத்த கூலி மட்டும் ஏன் கொடுக்க மாட்டேன்னுறாங்க? இப்ப உள்ள சில அரசியல் வாதிங்க தான் அதிகாரத்துல உட்காரணும்னுறதுக்காக எங்க சமூகத்து மத்தியில் குழப்பத்த உண்டாக்குறாங்க. ஆயிரத் தெட்டு சங்கங்கள் இருந்தாலும், இருண்டுக் கிடக்கிற எங்களோடு வாழ்க்கையில் சங்கடங்களை போக்கி, போதுமான ஒளியை ஏத்துற வழியை காட்ட மாருக்கும் மனசில்ல. நாங்க ஒண்ணும் பெரிசா எதிர் பார்க்கல்ல. இவ்வளவுதான் கூலின்னு சரியான ஒரு தொகையை நிர்ணயம் சென்கிட்டு நாள் சம்பளத்த மாத சம்பளமாக கிட்டாலே போதும். நாங்க மேல்கொண்டு எந்த சுகத்தையும், சொகுசையும் எதிர்பார்க்கல்ல.

ம..... நீ சொல்றதை கேட்க நல்லாத் தான் வடிவேலு இருக்கு! ஆனா நமம் ஓட்டை கேட்டு வாங்கிட்டு வாக்குறுதிகளை காத்துல பறக்க விட்டுட்டு பணம் பண்ணப் போறவங்க காதுல இது விழுமா? இப்ப மாகாண தேர்தல் வந்திருக்கு. இதுதான் சந்தர்ப்பம். வாய்ப்பை சரியா பயன்படுத்தி நம்ம பலத்தை காட்ட வேண்டிய காலம் பொறந்தாச்சி! நம்ம காட்டுலையும் நல்ல மழை நிச்சயம் பெய்யும். அதுவரைக்கும் பொறுமையா ஒற்றுமையா இருந்து கனிக்காக காத்திருப்போம். அதைத்தவிர வேற வழியில்ல.....!



குன்றின் குரல்

மெய்யாகவே நான்

கொள்ளையழகு கொஞ்சமிடம்து

மண்ணுலகில் ஒரு விண்ணுலகச் சொர்க்கம்போல.....

மலைகள் சூழ்ந்து மாந்திநிற்கும்

பசுமை உடுத்திய பச்சை எழில் மரங்கள்.....

“பல்கலைக் கழகம்” என்றவர்கா சொல்லிநிற்பர்,

ஆனாயெனக்கிதுவோ மெய்யாகவே ஒரு “நகர்தான்”

நாள்தொறும் இச்சொர்க்கத்தை நடந்து கடக்கின்றேன்....

இது எனது பகுதியில்.... “மலைநாடு” எனுமிடத்திலிருப்பதால்

மெய்யாகவே நான் பெருமைக்க கொள்கின்றேன்

என்திசை மக்களும் இங்கு வருதைக் காண்கையில்

மெய்யாகவே நான் இறும்புதெய்துகிறேன்.

புத்தகப்பொதி சமந்து.... கல்விக்ரகச் செல்லும்

மானுடரைக் காணுகையில்.... அந்த மூலையில் அமர்ந்து நான்

மென்னமாய் அழுகின்றேன் இதயம் வெடிக்கிறது

அந்த மூலை வரை செல்லத்தான் எனக்கு அனுமதியுண்டு

அந்த இடத்திலே.... அங்குதான் நான்....

மதிய போசனப் பொதிகளை அந்த

அதிர்வீட்சாலிகளுக்கு விற்றுப் பணம்பெறுவேன்.

இப்பொழுதும் நான் இறும்புதெய்துகிறேன் - அது

“மலைநாடு” என்ற எனது தாய்நாட்டிலிருப்பதால.....

இப்பொழுதும் நான் மகிழ்ச்சியிக்க கொள்கின்றேன்....

குறைந்தபட்சம் எனது சூழ்ந்தெயேனும் இந்தச்

சொர்க்கத்திற்கு வரும.... மதிய போசனப் பொதிகளைவிற்கவல்ல

பட்டமொன்றைப் பெற்றுப் பட்டதாரியாகிவிட.....

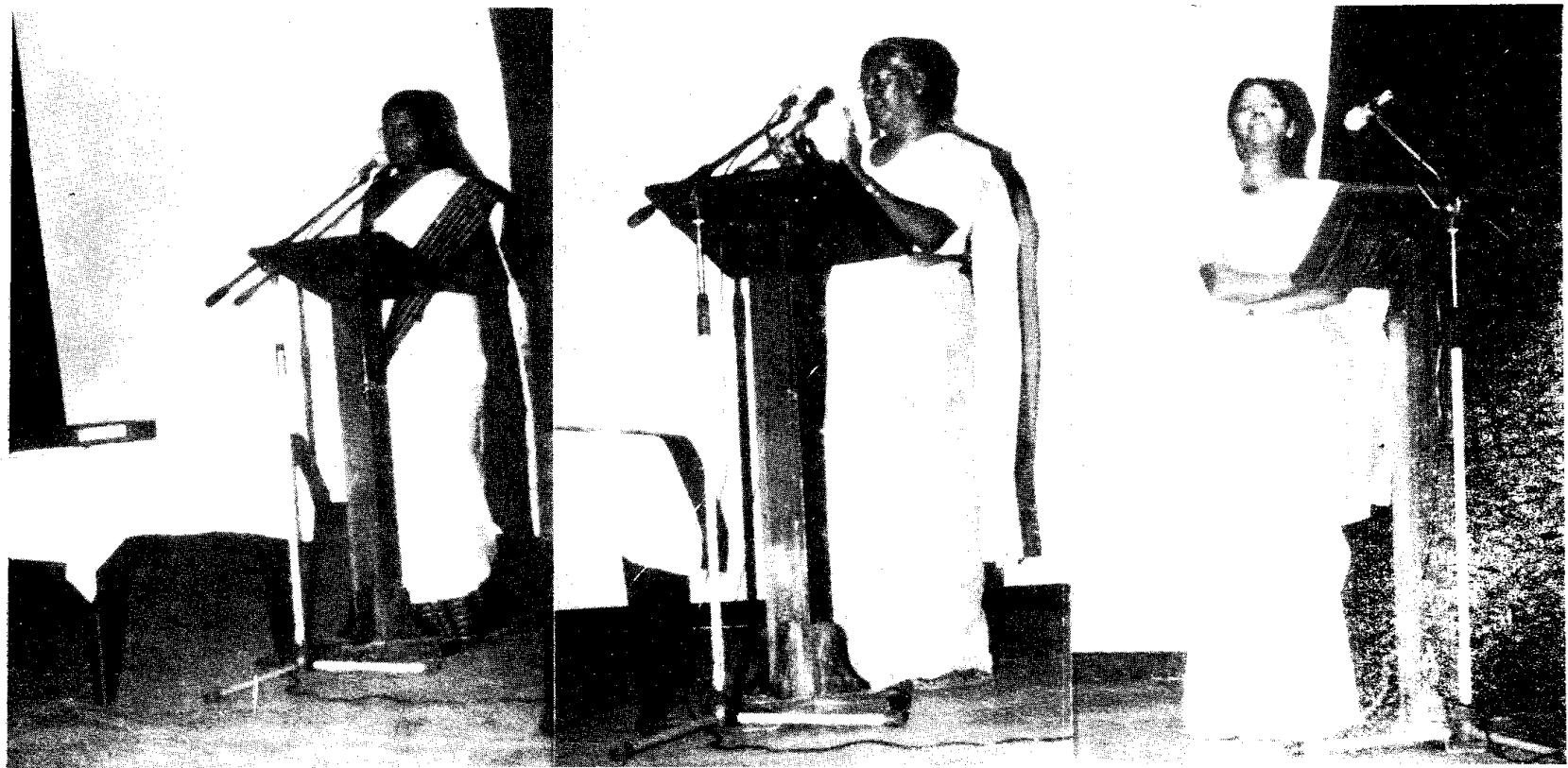
ஆங்கில மூலம் : என். சிவகுமார்
தமிழாக்கல் : ராஜ் ஸ்ரீகாந்தன்

ஒரு வேண்டுகோள்!

மலை சூழ்ந்த மலையகத்து தேர்டு ரசனில் மறைந்து கிடக்கு மலையகத்து கலை மணிகளை வெளிச்சுத்திற்கு கொண்டு வர வேண்டும் என்று எது அவாவாகும். முன்பு பட்டியாகமத்து பாவலரை அறிமுகப்படுத்தினோம்.

இந்த இதழில் கலைத் தமிழ்களை அறிமுகப் பறித்துகிறோம். இத்தகைய தகவல்களை கலை மணிகளைப் பற்றிய சூறிப்புகளை படங்களுடன் அனுப்பி வைக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோன்.

ஆசிரியர்.



செல்வி மேனகா கந்தசாமி
வரவேற்புரை நிகழ்த்துகிறார்.

திருமதி அன்னதாய் அபயசேகர
தலைமையூரை நிகழ்த்துகிறார்.

செல்வி கெளரி பழனியப்பன்
சிறப்புரையாற்றுகிறார்.

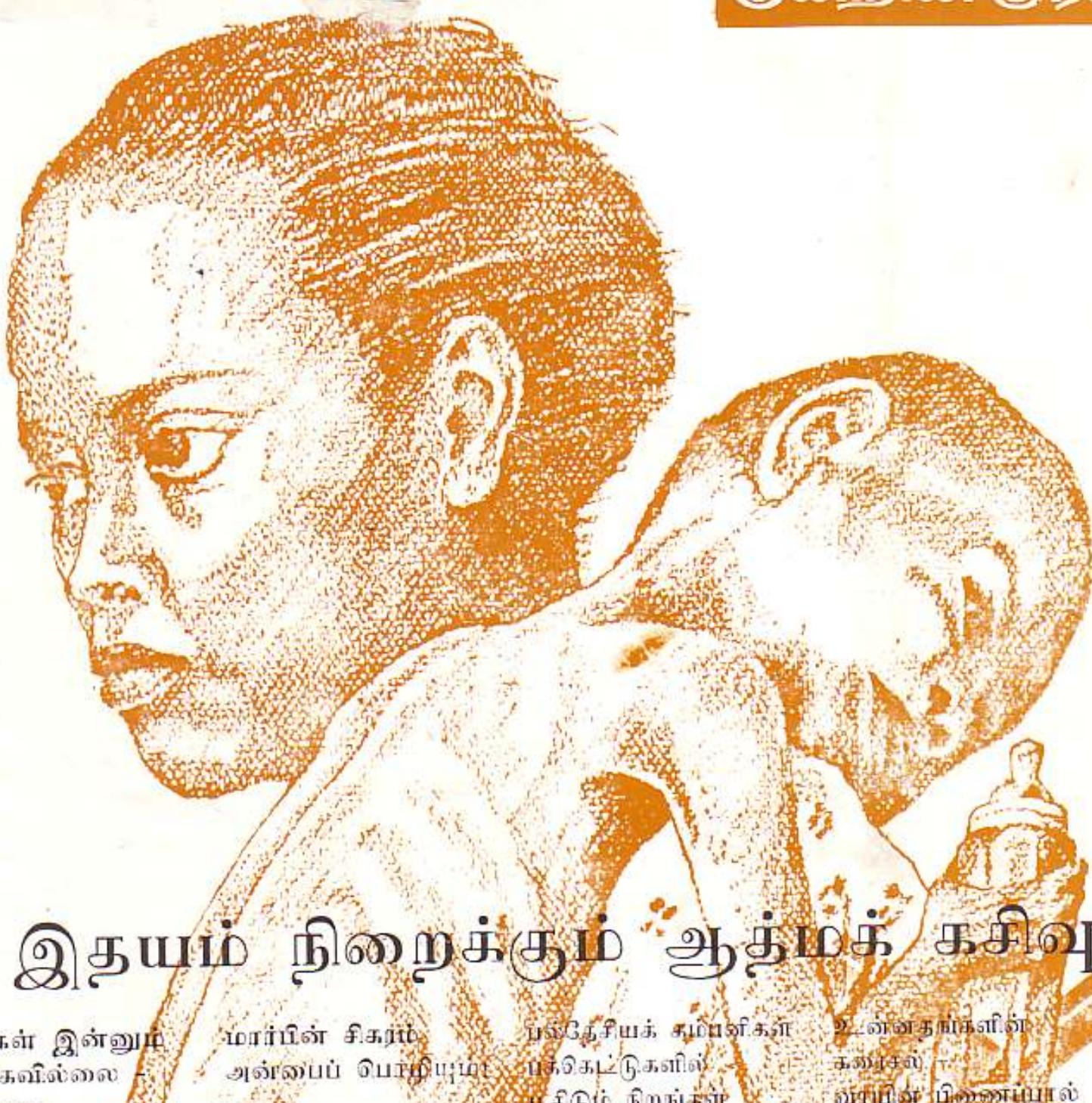


திருமதி ராஜா உசட்டகெய்யா
சிறப்புரை நிகழ்த்துகிறார்.

கொட்டகலை சமூக சேவை மன்றத்தினரின் “யதார்த்தம்” நாட்கத்தில் ஒரு
காட்சி

கண்டியில் சர்வ தேச பெண்கள் தினம்

தோட்டப் பிரதேசங்கட்கான கூட்டுச் செயலகம் சர்வதேச பெண்கள் தினத்தை மூன்னிட்டு மார்ச் மாதம் 7ம் திகதி கண்டி டி. எஸ். சேனநாயக்கா பொது நூல் நிலையத்தின் கேட்போர் கூடத்தில் பெண்கள் தின கருத்தரங்கு, வீட்டியோ படக்காட்சி ஆகியவற்றை திருமதி. அன்னதாய் அபயசேகர தலைமையில் நடத்தியது. விழா ஏற்பாட்டாளரான செல்வி மேனகா கந்தசாமியின் வரவேற்புரையுடன் நிகழ்ச்சி ஆரம்பமாகியது. விழாவில் செல்வி கெளரி பழனியப்பன், திருமதி. ராஜா உசட்டகெய்யா ஆகியோர் சிறப்புரையாற்றினார்கள் கொட்டகலை சமூக சேவை மன்றத்தின் “யதார்த்தம்” நாட்க விழாவில் சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக இடம் பெற்றதுடன் “பெண்” வீட்யோ திரைப்படமும் காட்டப்பட்டது.



இதயம் நிறைக்கும் ஆத்மக் கசிவு

கண்கள் இன்னும்
தீற்கவில்லை -
குழந்தை
கவிதை படிக்கிறது!
வாயின் வழியாய்
ஜீவப் பேருற்றைக்
குடுக்கிறது!

ஆயிரமாயிரம்
சுமைகள் ஏற்று
விரியும்
தாயின் இமைகள்!
வாழ்க்கைக் கயிறு
குழந்தை இறுக்கும்
போதும்

மார்பின் சிகிரம்
அன்றைப் பொறியும்
பாலைப் பருக
குழந்தை பட்டும் போது
பமிரூபம்

பரவச வெப்பம் - அப்போ
அம்மா உளக்கு
வாழும் உலகும்
அற்பம்!

இரைப்பை மட்டுமே
இங்கே நிறைகிறது
என்ற
எனத்தொனியில்

பஞ்சையக் கம்பள்கள்
உக்கெட்டுகளில்
நூத்தும் நிறங்கள்
தாய்மையில் பொற்காலு
ரணங்கள்!

அரவணைப்பு
அன்பு - நம்பிக்கை
தைரியம்
உடல்பாதுகாப்பு

பரஸ்பர விசுவாசம்
நேசம் - பாசம்
இன்னும் இன்னும்
உளர்வுகளாலும்
தொட்டுவிட முடியாத

உள்ளதுமாகினி
காருசல் ட

நூத்தும் பிழையுமால்
சௌபின
இதயம் நிறைக்கும்
அற்புத அழுதம்!
தாயின்
ஆத்மாவின் கசிவு

இதை
முழுமையாய் பேசிட
இன்னுமொரு தடவை
குழந்தைகளாவோம்
வாருங்கள்!